

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1984 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 89

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1455

Κύρωση της Σύμβασης μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν ποὺ ὑπογράφτηκε στὴν Ἀθήνα στὶς 16 Ἰούλη 1981 γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴ τῆς φοροδιαφυγῆς σὲ σχέση πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου καὶ τοῦ προσαρτημένου σ' αὐτὴ Πρωτοκόλλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο πρῶτο.

Κυρώνεται καὶ ἔχει τὴν ἰσχὺ ποὺ προβλέπει τὸ ἄρθρο 28 § 1 τοῦ Συντάγματος ἡ Σύμβαση ποὺ ὑπογράφτηκε στὴν Ἀθήνα στὶς 16 Ἰούλη 1981 μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴ τῆς φοροδιαφυγῆς σὲ σχέση πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου καὶ τοῦ προσαρτημένου σ' αὐτὴ Πρωτοκόλλου τῶν ὁποίων τὸ κείμενο σὲ πρωτότυπο στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλώσσα ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τῆς ἀποτροπῆς τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου :

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἐπιθυμοῦσαι ὅπως συνάψουν σύμβασιν περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τῆς ἀποτροπῆς τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I
ΠΕΔΙΟΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Ἄρθρον 1.
Πρόσωπα ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ σύμβασις.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ προσώπων τὰ ὁποῖα εἶναι κάτοικοι τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν.

Ἄρθρον 2.
Καλυπτόμενοι φόροι.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν φόρων εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου τῶν ἐπιβαλλομένων διὰ λογαριασμὸν ἑκάστου ἐκ τῶν Κρατῶν ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ὑποδιαιρέσεων ἢ τοπικῶν ἀρχῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου καθ' ὃν οὗτοι ἐπιβάλλονται.

2. Ὡς φόροι εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου θεωροῦνται πάντες οἱ φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος, ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ κεφαλαίου ἢ ἐπὶ στοιχείων εἰσοδήματος ἢ κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων τῶν φόρων ἐπὶ τῆς προκυπτούσης ὠφελείας ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας, τῶν φόρων ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν φόρων ἐπὶ τῆς ὑπερτιμήσεως κεφαλαίου.

3. Οἱ ὑφιστάμενοι φόροι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται εἶναι εἰδικώτερον :

α) Προκειμένου περὶ τῆς Ἑλλάδος :
— ὁ φόρος εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου ἐπὶ τῶν φυσικῶν προσώπων,
— ὁ φόρος εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων,
— ἡ εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ἐπὶ τοῦ φόρου εἰσοδήματος, καὶ
— πάντες οἱ λοιποὶ φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, οἱ πρόσθετοι φόροι ἢ λοιπαὶ εἰσφοραὶ (ἀναφερόμενοι ἐφεξῆς ὡς «ἑλληνικὸς φόρος»).

β) Προκειμένου περὶ τῶν Κάτω Χωρῶν :
— ὁ φόρος εἰσοδήματος,
— ὁ φόρος ἡμερομισθίων,
— ὁ φόρος ἑταιρειῶν,
— ὁ φόρος μερισμάτων,
— ὁ φόρος κεφαλαίου (ἀναφερόμενος ἐφεξῆς ὡς «φόρος τῶν Κάτω Χωρῶν»).

4. Ἡ Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπίσης καὶ ἐπὶ παντὸς ὁμοίου φόρου ἢ οὐσιωδῶς παρομοίας φύσεως φόρων ἐπιβαλλομένων μεταγενεστέρως ἐπιπροσθέτως, ἢ, ἀντί, τῶν ὑφισταμένων φόρων. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν θὰ γνωστοποιοῦν πρὸς ἀλλήλας οἱασδήποτε σημαντικὰς μεταβολὰς ἐπελθούσας εἰς τὴν ἀντίστοιχον αὐτῶν φορολογικὴν νομοθεσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II
ΟΡΙΣΜΟΙ

Ἄρθρον 3.
Γενικοὶ ὁρισμοί.

1. Εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως τὸ κείμενον ὁρίζῃ:

α) ὁ ὅρος «Κράτος» σημαίνει τὴν Ἑλλάδα ἢ τὰς Κάτω Χώρας, ἀναλόγως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου, ὁ ὅρος «Κράτη» σημαίνει τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς Κάτω Χώρας.

β) ὁ ὅρος «Κάτω Χῶραι» περιλαμβάνει τὸ τμῆμα τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν τὸ εὑρισκόμενον ἐν Εὐρώπῃ καὶ τὸ τμῆμα τῆς ὑφαλοκρηπῖδος καὶ τοῦ ὑπεδάφους αὐτῆς ὑπὸ τὴν Βόρειον Θάλασσαν, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν ἀσκεῖ κυριαρχικὰ δικαιώματα συμφώνως πρὸς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον·

γ) ὁ ὅρος «Ἑλλὰς» περιλαμβάνει τὰ ἐδάφη τῆς ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τὸ τμῆμα τῆς ὑφαλοκρηπῖδος καὶ τοῦ ὑπεδάφους αὐτῆς ὑπὸ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία ἀσκεῖ κυριαρχικὰ δικαιώματα συμφώνως πρὸς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον·

δ) ὁ ὅρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει ἓν φυσικὸν πρόσωπον, μίαν ἑταιρίαν καὶ οἱανδήποτε ἑτέραν ὁμάδα προσώπων·

ε) ὁ ὅρος «ἑταιρεία» σημαίνει οἱανδήποτε ἑταιρικὴν μορφὴν ἢ οἱανδήποτε νομικὴν προσωπικότητα ἡ ὁποία τυγχάνει τῆς αὐτῆς φορολογικῆς μεταχειρίσεως ὡς μία ἑταιρία·

στ) οἱ ὅροι «ἐπιχείρησις τοῦ ἑνὸς Κράτους» καὶ «ἐπιχείρησις τοῦ ἑτέρου Κράτους» σημαίνουν ἀντιστοίχως ἐπιχείρησιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἑνὸς Κράτους καὶ ἐπιχείρησιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἑτέρου Κράτους·

ζ) ὁ ὅρος «ἁρμοδία ἀρχὴ» σημαίνει :

ι) διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τὸν δεόντως ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ,

ιι) διὰ τὰς Κάτω Χώρας τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τὸν δεόντως ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως ὑφ' ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν, πᾶς ὅρος μὴ καθοριζόμενος ἐν αὐτῇ ἔχει ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως τὸ κείμενον ὁρίζῃ τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν ἔχει κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους τοὺς ἀφορῶντας τοὺς φόρους οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 4.
Φορολογικὴ κατοικία.

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὁ ὅρος «κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν» σημαίνει πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους τούτου, ὑπόκειται εἰς φορολογίαν εἰς τοῦτο λόγῳ κατοικίας ἢ διαμονῆς αὐτοῦ ἢ τόπου διευθύνσεως ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων ἢ ἄλλου παρομοίας φύσεως κριτηρίου. Ἀλλ' ὁ ὅρος οὗτος δὲν περιλαμβάνει οἱονδήποτε πρόσωπον τὸ ὁποῖον ὑπόκειται εἰς φόρον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰσόδημα ἀπὸ πηγὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου ἢ κεφάλαιον εὑρισκόμενον ἐντὸς αὐτοῦ.

2. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, φυσικόν τι πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι μέλος διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀποστολῆς ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει ἢ ἐν τρίτῳ Κράτει, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπήκοος τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, θεωρεῖται κάτοικος τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

3. Ὁσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, φυσικόν τι πρόσωπον εἶναι κάτοικος ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν, τότε ἡ κατάστασίς του καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

α) θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ διαθέτει μόνιμον οἰκογενειακὴν ἑστίαν. Ἐὰν διαθέτῃ μόνιμον οἰκογενειακὴν ἑστίαν εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη, θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Κράτους μετὰ τοῦ ὁποίου διατηρεῖ στενωτέρους προσωπικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς δεσμοὺς (κέντρον ζωτικῶν συμφερόντων).

β) ἐὰν τὸ Κράτος ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχει τὸ κέντρον τῶν ζωτικῶν συμφερόντων αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἢ ἐὰν δὲν διαθέτῃ μόνιμον οἰκογενειακὴν ἑστίαν εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν δύο Κρατῶν, θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχει ἓν σύνηθες κατάλυμα.

γ) ἐὰν ἔχη ἕν σύνηθες κατάλυμα εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη ἢ εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπήκοος.

δ) ἐὰν εἶναι ὑπήκοος ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν ἢ οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν διευθετοῦν τὸ ζήτημα δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας.

4. Ὁσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, ἕν πρόσωπον, πλὴν φυσικοῦ προσώπου, εἶναι κάτοικος ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν, τότε τὸ πρόσωπον τοῦτο θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Μόνιμος ἐγκατάστασις.

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» σημαίνει ἕνα καθωρισμένον τόπον ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων μέσω τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιχειρήσεως διεξάγονται ἐν ὅλω ἢ ἐν μέρει.

2. Ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» περιλαμβάνει κυρίως :

α) ἕδραν διοικήσεως·

β) ὑποκατάστημα·

γ) γραφεῖον·

δ) ἐργοστάσιον·

ε) ἐργαστήριον· καὶ

στ) ὀρυχεῖον, πηγὴν πετρελαίου ἢ ἀερίου, λατομεῖον ἢ οἱονδήποτε ἄλλον τόπον ἐξορύξεως φυσικῶν πόρων.

3. Ἕν ἐργοτάξιον ἢ ἕν ἔργον (PROJECT) κατασκευῆς ἢ ἐγκαταστάσεως συνιστᾷ μόνιμον ἐγκατάστασιν μόνον ἐὰν διαρκῇ πλέον τῶν ἐννέα (9) μηνῶν.

4. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» δὲν θεωρεῖται ὡς περιλαμβάνων :

α) τὴν χρῆσιν διευκολύνσεων ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν·

β) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως·

γ) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπεξεργασίας ὑπὸ ἑτέρας ἐπιχειρήσεως·

δ) τὴν διατήρησιν καθωρισμένου τόπου ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἢ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν·

ε) τὴν διατήρησιν καθωρισμένου τόπου ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν διεξαγωγῆς, διὰ τὴν ἐπιχείρησιν, οἱασδήποτε ἑτέρας δραστηριότητος προπαρασκευαστικοῦ ἢ ἐπιβοηθητικοῦ χαρακτῆρος·

στ) τὴν διατήρησιν καθωρισμένου τόπου ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων ἀποκλειστικῶς πρὸς διεξαγωγὴν συνδεδυασμένων δραστηριοτήτων ἐκ τῶν μνημονευομένων εἰς τὰς ὑποπαραγράφους α' ἕως ε', ἐφ' ὅσον ἡ ὅλη δραστηριότης τοῦ καθωρισμένου τόπου ἡ ἀπορρέουσα ἐξ αὐτοῦ τοῦ συνδυασμοῦ εἶναι προπαρασκευαστικοῦ ἢ ἐπιβοηθητικοῦ χαρακτῆρος.

5. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2, ὁσάκις ἕν πρόσωπον - πλὴν ἀνεξαρτήτου πράκτορος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 6- ἐνεργεῖ διὰ λογαριασμὸν μιᾶς ἐπιχειρήσεως καὶ ἔχει ἐξουσιοδότησιν, τὴν ὁποίαν ἐνασκεῖ κατὰ σύστημα, ἐντὸς ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν πρὸς σύναψιν συμβολαίων ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ἐπιχείρησις αὕτη θεωρεῖται ὅτι ἔχει μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἐν σχέσει πρὸς τὰς δραστηριότητας τὰς ἀναλαμβανομένας ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ προσώπου διὰ τὴν ἐπιχείρησιν, ἐκτὸς ἐὰν αἱ δραστηριότητες τοῦ προσώπου τούτου περιορίζωνται εἰς ἐκείνας τὰς μνημονευομένας ἐν παραγράφῳ 4, αἱ ὁποῖαι, ἔστω καὶ ἐὰν ἀσκῶνται μέσω ἑνὸς καθωρισμένου τόπου ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων, δὲν καθιστοῦν τὸν καθωρισμένον τοῦτον τόπον μόνιμον ἐγκατάστασιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης.

6. Μιὰ ἐπιχείρησις δὲν θεωρεῖται ὅτι ἔχει μόνιμον ἐγκατάστασιν εἰς ἕν ἐκ τῶν Κρατῶν ἁπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ διεξάγει ἐργασίας ἐν τῷ Κράτει τούτῳ μέσω μεσίτου, γενικοῦ πράκτορος ἐπὶ προμηθείᾳ ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ἀνεξαρτήτου πράκτορος, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐνεργοῦν ἐντός τοῦ συνήθους πλαισίου τῆς δραστηριότητος αὐτῶν.

7. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἑταιρία, ἡ ὁποία εἶναι κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν, ἐλέγχει ἢ ἐλέγχεται ὑπὸ ἑταιρίας, ἡ ὁποία εἶναι κάτοικος τοῦ ἑτέρου Κράτους, ἢ διεξάγει ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει (εἴτε διὰ μονίμου ἐγκαταστάσεως εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον), δὲν δύναται αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ νὰ καθιστᾷ ἑκατέραν τῶν ἑταιριῶν μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἑτέρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 6.

Εἰσόδημα ἐξ ἀκινήτου περιουσίας.

1. Εἰσόδημα κτηθὲν ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἐξ ἀκινήτου περιουσίας (περιλαμβανομένου τοῦ εἰσοδήματος ἐκ γεωργικῆς ἢ δασικῆς δραστηριότητος) εὑρισκομένης ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ὁ ὅρος «ἀκίνητος περιουσία» ἔχει τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν ἔχει κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκεται ἡ ἐν λόγῳ περιουσία. Ὁ ὅρος ἐν πάσῃ περιπτώσει περιλαμβάνει περιουσίαν παρεπομένην (ACCESSORY) πρὸς τὴν ἀκίνητον περιουσίαν, ζῶα καὶ ἐξοπλισμὸν χρησιμοποιούμενα εἰς τὴν γεωργίαν καὶ δασοκομίαν, δικαιώματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς γενικῆς νομοθεσίας περὶ ἐγγείου ἰδιοκτησίας, ἐπικαρπίαν ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας καὶ δικαιώματα ἐξ ὧν ἀπορρέουν πληρωμαὶ μεταβληταὶ ἢ καθωρισμέναι ὡς ἀντάλλαγμα δι' ἐκμετάλλευσιν, ἢ διὰ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως, μεταλλευτικῶν κοιτασμάτων ἢ πηγῶν καὶ ἄλλων φυσικῶν πόρων· πλοῖα, σκάφη καὶ ἀεροσκάφη δὲν θεωροῦνται ὡς ἀκίνητος περιουσία.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ εἰσοδήματος προερχομένου ἐξ ἀμέσου χρήσεως, ἐνοικιάσεως ἢ ἐξ οἱασδήποτε ἑτέρας μορφῆς χρήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου περιουσίας ἐπιχειρήσεώς τινος καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου περιουσίας χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν ἄσκησιν μὴ ἐξηρτημένων προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 7.

Κέρδη ἐπιχειρήσεων.

1. Τὰ κέρδη ἐπιχειρήσεως ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει μέσω μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως. Ἐὰν ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐργασίας, ὡς προελέχθη, τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως δύνανται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ μέρος τούτων τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως.

2. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3, ἐὰν ἐπιχείρησις ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει μέσω μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, εἰς ἕκαστον Κράτος ἀποδίδονται εἰς τὴν μόνιμον ταύτην ἐγκατάστασιν τὰ κέρδη ἅτινα ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐπραγματοποιοῦντο ὑπ' αὐτῆς, ὡς ἐὰν αὕτη ἦτο μία διάφορος καὶ ἀνεξάρτητος ἐπιχείρησις ἀσχολουμένη μὲ τὴν αὐτὴν ἢ παρομοίαν δραστηριότητα ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ παρομοίας συνθήκας καὶ ἐνεργοῦσα τελείως ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν.

3. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κερδῶν μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως ἐκπίπτονται τὰ ἔξοδα τὰ πραγματοποιούμενα διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως, περιλαμβανομένων τῶν οὕτω πραγματοποιουμένων διοικητικῶν καὶ γενικῶν διαχειριστικῶν ἐξόδων, εἴτε ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ ἀλλαχοῦ.

4. Ἐφ' ὅσον εἴθισται εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως νὰ καθορίζωνται ἐπὶ τῇ βάσει καταμερισμοῦ τῶν συνολικῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀναλόγως τῶν διαφόρων αὐτῆς τμημάτων, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 οὐδόλως ἐμποδίζουν τὸ Κράτος τοῦτο νὰ καθορίζῃ τὰ φορολογητέα κέρδη διὰ τοιούτου καταμερισμοῦ, ὡς εἴθισται· ἐν τούτοις, ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμοῦ δέον νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἐμπεριεχομένας ἀρχάς.

5. Οὐδὲν κέρδος θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν λόγῳ ἁπλῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

6. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν προηγουμένων παραγράφων, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου κατ' ἔτος, ἐκτὸς ἐὰν ὑφίστανται βάσιμοι καὶ ἐπαρκεῖς λόγοι διὰ νὰ καθορίζωνται ἄλλως.

7. Εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τὰ κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεῖα εἰσοδήματος περὶ τῶν ὁποίων γίνεται μνεία ἰδιαιτέρως εἰς ἕτερα ἄρθρα τῆς παρούσης Συμβάσεως, τότε αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων ἐκείνων δὲν ἐπηρεάζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 8.

Ναυτιλιακαὶ καὶ ἀεροπορικαὶ μεταφοραί.

1. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 6 τοῦ ἄρθρου 7 δὲν ἐπηρεάζουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Κάτω Χωρῶν ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τῇ 26η Ἰουλίου 1951 Συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος ὡρισμένων κερδῶν πραγματοποιουμένων ὑπὸ ναυτιλιακῶν καὶ ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς διεθνεῖς μεταφοράς.

2. Αἱ διατάξεις τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένης Συμφωνίας ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ κερδῶν πραγματοποιουμένων ἐκ τῆς συμμετοχῆς εἰς POOL, εἰς κοινοπρακτικῆς μορφῆς ἐκμετάλλευσιν ἢ εἰς πρακτορεῖον λειτουργοῦν ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου.

Ἄρθρον 9.

Συνδεόμεναι ἐπιχειρήσεις.

1. Ἐάν :

α) ἐπιχείρησις ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν συμμετέχῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, τὸν ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεώς τινος τοῦ ἑτέρου Κράτους, ἢ

β) τὰ αὐτὰ πρόσωπα συμμετέχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, τὸν ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεώς τινος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν καὶ ἐπιχειρήσεώς τινος τοῦ ἑτέρου Κράτους,

καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων ἐπικρατοῦν ἢ ἐπιβάλλωνται μεταξὺ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικὰς αὐτῶν σχέσεις ὅροι διάφοροι ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπεκράτουν μεταξὺ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τότε οἱαδήποτε κέρδη τὰ ὁποῖα, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ ὅροι οὗτοι, θὰ ἐπραγματοποιοῦντο ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων, πλὴν ὅμως, λόγῳ τῶν ὅρων τούτων, δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, δύνανται νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης καὶ νὰ φορολογῶνται ἀναλόγως.

2. Ἐὰν ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν περιλαμβάνῃ εἰς τὰ κέρδη μιᾶς ἐπιχειρήσεως τοῦ Κράτους τούτου - καὶ φορολογῇ ἀναλόγως-κέρδη ἐπὶ τῶν ὁποίων μία ἐπιχείρησις τοῦ ἑτέρου Κράτους ἔχει φορολογηθῆ εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος, καὶ τὰ οὕτω περιληφθέντα κέρδη εἶναι κέρδη τὰ ὁποῖα θὰ ἀπεδίδοντο εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους ἐὰν οἱ τιθέμενοι μεταξὺ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων ὅροι ἦσαν οἱ αὐτοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐτίθεντο μεταξὺ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τότε τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος προσαρμόζει ἀναλόγως τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἐκείνων τῶν κερδῶν. Κατὰ τὸν καθορισμὸν μίας τοιαύτης προσαρμογῆς δέον ὅπως ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ λοιπαὶ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ δὲ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν συμβουλεύωνται ἀλλήλας ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη.

Ἄρθρον 10.

Μερίσματα.

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα ὑπὸ ἑταιρίας ἡ ὁποία εἶναι κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Κράτους δύνανται νὰ φορολογοῦνται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ἐν τούτοις, τοιαῦτα μερίσματα δύνανται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ Κράτει τοῦ ὁποίου ἡ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἑταιρία εἶναι κάτοικος καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλ' ἐὰν ὁ λήπτης εἶναι ὁ δικαιοῦχος τῶν μερισμάτων, ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ :

α) ὅσον ἀφορᾶ μερίσματα καταβαλλόμενα ὑπὸ ἑταιρίας -κατοίκου τῶν Κάτω Χωρῶν εἰς κάτοικον τῆς Ἑλλάδος :

ι) 5 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων ἐὰν ὁ δικαιοῦχος εἶναι ἑταιρία (πλὴν προσωπικῆς ἑταιρίας) κατέχουσα ἀμέσως τουλάχιστον 25 τοῖς ἑκατὸν τοῦ κεφαλαίου τῆς καταβαλλούσης τὰ μερίσματα ἑταιρίας·

ιι) 15 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις·

β) ὅσον ἀφορᾶ μερίσματα καταβαλλόμενα ὑπὸ ἑταιρίας-κατοίκου τῆς Ἑλλάδος εἰς κάτοικον τῶν Κάτω Χωρῶν :

35 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν καθορίζουν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τῶν ἐν λόγῳ περιορισμῶν.

Ἡ παροῦσα παράγραφος δὲν ἐπηρεάζει τὴν φορολογίαν τῆς ἑταιρίας ἐν σχέσει πρὸς τὰ κέρδη ἐκ τῶν ὁποίων καταβάλλονται τὰ μερίσματα.

3. Ὁ ὅρος «μερίσματα», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, σημαίνει εἰσόδημα ἐκ μετοχῶν, ἐκ μετοχῶν «ἐπικαρπίας» ἢ δικαιωμάτων «ἐπικαρπίας», ἐκ μετοχῶν μεταλλείων, ἐξ ἱδρυτικῶν τίτλων ἢ ἐξ ἑτέρων δικαιωμάτων συμμετοχῆς εἰς κέρδη, ὡς ἐπίσης εἰσόδημα ἐξ ἀπαιτήσεως χρέους παρεχούσης δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς κέρδη, καὶ εἰσόδημα ἐκ λοιπῶν ἑταιρικῶν δικαιωμάτων, τὸ ὁποῖον τυγχάνει τῆς αὐτῆς φορολογικῆς μεταχειρίσεως ὡς τὸ ἐκ μετοχῶν εἰσόδημα δυνάμει τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου ἡ ἐνεργοῦσα τὴν διανομὴν ἑταιρία εἶναι κάτοικος.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιοῦχος τῶν μερισμάτων, ὢν κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν, διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἑταιρία εἶναι κάτοικος, μέσῳ μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως εὑρισκομένης ἐν αὐτῷ ἢ παρέχῃ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει μὴ ἐξηρτημένας προσωπικὰς ὑπηρεσίας ἐκ καθωρισμένης βάσεως εὑρισκομένης ἐν αὐτῷ, καὶ ἡ συμμετοχὴ (HOLDING) δυνάμει τῆς ὁποίας καταβάλλονται τὰ μερίσματα συνδέεται οὐσιαστικῶς μετὰ τῆς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης βάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 ἢ τοῦ ἄρθρου 15 κατὰ περίπτωσιν.

5. Ἐὰν μία ἑταιρία ἡ ὁποία εἶναι κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν πραγματοποιῇ κέρδη ἢ εἰσόδημα ἐκ τοῦ ἑτέρου Κράτους, τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος δύναται νὰ μὴ ἐπιβάλῃ οἱονδήποτε φόρον ἐπὶ τῶν μερισμάτων ἅτινα καταβάλλονται ὑπὸ τῆς ἑταιρίας, ἐκτὸς ἐὰν τὰ τοιαῦτα μερίσματα καταβάλλωνται εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους ἢ ἐὰν ἡ συμμετοχὴ (HOLDING) δυνάμει τῆς ὁποίας καταβάλλονται τὰ μερίσματα συνδέηται οὐσιαστικῶς μετά τινος μονί-

μου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης βάσεως εὑρισκομένης ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, οὐδὲ νὰ ὑπαγάγῃ τὰ ἀδιανέμητα κέρδη τῆς ἑταιρίας εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ἀδιανεμήτων κερδῶν, ἀκόμη καὶ ἐὰν τὰ καταβαλλόμενα μερίσματα ἢ τὰ ἀδιανέμητα κέρδη συνίστανται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ κερδῶν ἢ εἰσοδημάτων προκυπτέντων ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

Ἄρθρον 11.

Τόκοι.

1. Τόκοι προκύπτοντες εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Κράτους δύνανται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ἐν τούτοις, τοιοῦτοι τόκοι δύνανται ὡσαύτως νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτοι προκύπτουν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλ' ἐὰν ὁ λήπτης εἶναι ὁ δικαιοῦχος τῶν τόκων, ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ 10 % τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν τόκων, ἐκτὸς ἐὰν οἱ ἐν λόγῳ τόκοι καταβάλλωνται εἰς Τράπεζαν ἢ χρηματοδοτικὸν ἵδρυμα, ὁπότε ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τοῦ 8 % τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν τόκων. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν καθορίζουν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τῶν ἐν λόγῳ περιορισμῶν.

3. Ὁ ὅρος «τόκοι», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, σημαίνει εἰσόδημα ἐξ ἀξιώσεων ἐκ χρεῶν οἱασδήποτε φύσεως, ἀνεξαρτήτως ἐὰν αἱ ἀξιώσεις αὗται ἐξασφαλίζωνται ἢ ὄχι δι' ὑποθήκης, μὴ παρεχουσῶν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη τοῦ ὀφειλέτου, κυρίως δέ, εἰσόδημα ἐκ κρατικῶν χρεωγράφων καὶ εἰσόδημα ἐξ ὁμολογιῶν μετὰ ἢ ἄνευ ἀσφαλειῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δώρων (PREMIUMS) καὶ βραβείων τὰ ὁποῖα συνεπάγονται τοιαῦτα ἀξιόγραφα καὶ ὁμολογίαι. Πρόστιμα διὰ καθυστερημένην πληρωμὴν δὲν θεωροῦνται ὡς τόκοι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιοῦχος τῶν τόκων, ὢν κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν, διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτει ὁ τόκος, μέσω μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως εὑρισκομένης ἐν αὐτῷ ἢ παρέχῃ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει μὴ ἐξηρτημένας προσωπικὰς ὑπηρεσίας ἐκ καθωρισμένης βάσεως εὑρισκομένης ἐν αὐτῷ, καὶ ἡ ἀξίωσις χρέους, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν καταβάλλονται οἱ τόκοι, συνδέεται οὐσιαστικῶς μετὰ τῆς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης βάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 ἢ τοῦ ἄρθρου 15 κατὰ περίπτωσιν.

5. Τόκοι θεωροῦνται προκύπτοντες εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν ὅταν ὁ καταβάλλων εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, πολιτικὴ ὑποδιαίρεσις, τοπικὴ ἀρχὴ ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ἐὰν ὅμως τὸ καταβάλλον τοὺς τόκους πρόσωπον, ἀνεξαρτήτως ἐὰν τοῦτο εἶναι κάτοικος ἢ μὴ ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν, διατηρῇ εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ καθωρισμένην βάσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ἡ ὀφειλὴ διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται οἱ τόκοι, οἱ τόκοι δὲ οὗτοι βαρύνουν τὴν μόνιμον ταύτην ἐγκατάστασιν ἢ τὴν καθωρισμένην βάσιν, τότε οἱ ἐν λόγῳ τόκοι θεωροῦνται ὅτι προκύπτουν ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ καθωρισμένη βάσις.

6. Ὁσάκις, λόγῳ εἰδικῆς σχέσεως μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ δικαιούχου ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν τόκων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀξιώσεως ἐκ χρέους διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται, ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ συνεφωνεῖτο μεταξὺ ὀφειλέτου καὶ δικαιούχου ἐλλείψει τοιαύτης σχέσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ ὑπερβάλλον μέρος τῶν τόκων φορολογεῖται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἑκάστου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 12.

Δικαιώματα.

1. Δικαιώματα προκύπτοντα ἐντὸς ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενα εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Κράτους δύνανται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ἐν τούτοις, τοιαῦτα δικαιώματα δύνανται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτουν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλ' ἐὰν ὁ λήπτης εἶναι ὁ δικαιοῦχος τῶν δικαιωμάτων, ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ :

α) 5 % τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν δικαιωμάτων, ἐὰν τὰ δικαιώματα ταῦτα συνίστανται ἐκ πληρωμῶν πάσης φύσεως γενομένων ἔναντι χρήσεως, ἢ δικαιώματος χρήσεως, οἱουδήποτε δικαιώματος ἀναπαραγωγῆς φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας περιλαμβανομένων τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν·

β) 7 % τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ ἁπάντων τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν καθορίζουν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τῶν ἐν λόγῳ περιορισμῶν.

3. Ὁ ὅρος «δικαιώματα», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, σημαίνει πληρωμὰς πάσης φύσεως γενομένας ἔναντι χρήσεως ἢ δικαιώματος χρήσεως, οἱουδήποτε δικαιώματος ἀναπαραγωγῆς φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας περιλαμβανομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν, οἱασδήποτε εὑρεσιτεχνίας, ἐμπορικοῦ σήματος, σχεδίου ἢ τύπου, μηχανολογικοῦ σχεδίου, μυστικοῦ τύπου ἢ διαδικασίας παραγωγῆς, ἢ ἔναντι χρήσεως ἢ δικαιώματος χρήσεως, βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἢ ἔναντι πληροφοριῶν ἀφορωσῶν βιομηχανικήν, ἐμπορικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν ἐμπειρίαν.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιοῦχος τῶν δικαιωμάτων, ὢν κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν, διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτουν τὰ δικαιώματα, μέσω μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως εὑρισκομένης ἐν αὐτῷ ἢ παρέχῃ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει μὴ ἐξηρτημένας προσωπικὰς ὑπηρεσίας ἐκ καθωρισμένης βάσεως εὑρισκομένης ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ δικαίωμα ἢ ἡ περιουσία ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν καταβάλλονται τὰ δικαιώματα συνδέεται οὐσιαστικῶς μετὰ τῆς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης βάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 ἢ τοῦ ἄρθρου 15 κατὰ περίπτωσιν.

5. Δικαιώματα θεωροῦνται προκύπτοντα εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν, ὅταν ὁ καταβάλλων εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, πολιτικὴ ὑποδιαίρεσις, τοπικὴ ἀρχὴ ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ὁσάκις, ὅμως, τὸ καταβάλλον τὰ δικαιώματα πρόσωπον, ἀνεξαρτήτως ἐὰν τοῦτο εἶναι κάτοικος ἢ μὴ ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν, διατηρῇ εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ καθωρισμένην βάσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς τῶν δικαιωμάτων, τὰ δικαιώματα δὲ ταῦτα βαρύνουν τὴν μόνιμον ταύτην ἐγκατάστασιν ἢ καθωρισμένην βάσιν, τότε τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα θεωροῦνται προκύπτοντα ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ καθωρισμένη βάσις.

6. Ἐάν, λόγῳ εἰδικῆς σχέσεως μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ δικαιούχου ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν χρῆσιν, τὸ δικαίωμα χρήσεως ἢ τὰς πληροφορίας ἔναντι τῶν ὁποίων καταβάλλονται, ὑπερβαίνῃ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ συνεφωνεῖτο μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ δικαιούχου ἐλλείψει τοιαύτης σχέσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ ὑπερβάλλον μέρος τῶν πληρωμῶν φορολογεῖται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἑκάστου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 13.

Περιορισμοὶ τῶν ἄρθρων 10,11 καὶ 12.

Διεθνεῖς ὀργανισμοί, ὄργανα καὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι αὐτῶν ὡς καὶ μέλη διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀποστολῆς τρίτου τινὸς Κράτους, εὑρισκόμενα εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν, δὲν δικαιοῦνται, ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, τῶν διὰ τῶν ἄρθρων 10,11 καὶ 12 προβλεπομένων μειώσεων τοῦ φόρου ἐν σχέσει πρὸς εἰσόδημα ἀναφερόμενον εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἄρθρα καὶ προκῦπτον ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει, ἐὰν τὸ εἰσόδημα τοῦτο δὲν ὑπόκειται εἰς φορολογίαν εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος.

Ἄρθρον 14.

Ὠφέλεια ἐκ κεφαλαίου.

1. Ὠφέλεια κτώμενη ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἀκινήτου περιουσίας καθοριζομένης ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ εὑρισκομένης ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ὠφέλεια ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κινητῆς περιουσίας ἀποτελούσης μέρος τῆς ἐπαγγελματικῆς περιουσίας μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐπιχείρησις ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν διατηρεῖ ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει ἢ κινητῆς περιουσίας ἀνηκούσης εἰς καθωρισμένην βάσιν τὴν ὁποίαν κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν διαθέτει ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως μὴ ἐξηρτημένων προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν, περιλαμβανομένων τῶν κερδῶν εκ τῆς ἐκποιήσεως τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως (μόνης ἢ ὁμοῦ μετὰ τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως) ἢ τοιαύτης καθωρισμένης βάσεως, δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

3. Ὠφέλεια ἐκ τῆς ἐκποιήσεως πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν ἐκτελούντων διεθνεῖς μεταφορὰς καὶ κινητῆς περιουσίας ἀνηκούσης εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν λόγῳ πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν φορολογεῖται ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐν λόγῳ πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν φορολογοῦνται, βάσει τῶν διατάξεων τῆς ἐν ἄρθρῳ 8 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναφερομένης Συμφωνίας.

4. Ὠφέλεια ἐκ τῆς ἐκποιήσεως οἱασδήποτε περιουσίας, πλὴν τῆς μνημονευομένης εἰς τὰς παραγράφους 1,2 καὶ 3, φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ Κράτει τοῦ ὁποίου ὁ ἐκποιῶν εἶναι κάτοικος.

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 δὲν ἐπηρεάζουν τὸ δικαίωμα ἑκάστου Κράτους νὰ ἐπιβάλλῃ, συμφώνως πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Νομοθεσίαν, φόρον ἐπὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τῆς ἐκποιήσεως μετοχῶν ἢ δικαιωμάτων «ἐπικαρπίας» εἰς μίαν ἑταιρείαν, κατοίκου τοῦ Κράτους τούτου, τὸ κεφάλαιον τῆς ὁποίας εἶναι διῃρημένον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς μετοχάς, ὁσάκις ἡ ὠφέλεια αὕτη κτᾶται ὑπὸ φυσικοῦ τινὸς προσώπου, κατοίκου τοῦ ἑτέρου Κράτους, τὸ ὁποῖον ὅμως ὑπῆρξεν κάτοικος τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐν λόγῳ μετοχῶν ἢ δικαιωμάτων «ἐπικαρπίας» πενταετίαν.

Ἄρθρον 15.

Μὴ ἐξηρτημέναι προσωπικαὶ ὑπηρεσίαι.

1. Εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἔναντι ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἑτέρας δραστηριότητος μὴ ἐξηρτημένου χαρακτῆρος φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος ἔχῃ κανονικῶς εἰς τὴν διάθεσίν του καθωρισμένην βάσιν ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως τῆς δραστηριότητός του. Ἐὰν διατηρῇ οὗτος μίαν τοιαύτην καθωρισμένην βάσιν, τὸ εἰσόδημα δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει ἀλλὰ μόνον καθ' ὃ ποσὸν ἀνήκει εἰς τὴν ἐν λόγῳ καθωρισμένην βάσιν.

2. Ὁ ὅρος «ἐπαγγελματικαὶ ὑπηρεσίαι» περιλαμβάνει ἰδίως μὴ ἐξηρτημένας ἐπιστημονικάς, φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς, ἐκπαιδευτικὰς ἢ διδακτικὰς δραστηριότητας, ὡς ἐπίσης τὰς μὴ ἐξηρτημένας δραστηριότητας τῶν ἰατρῶν, δικηγόρων, μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων, ὀδοντιάτρων καὶ λογιστῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἐξηρτημέναι προσωπικαὶ ὑπηρεσίαι.

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 17, 19, 20 καὶ 21, μισθοί, ἡμερομίσθια καὶ ἄλλαι παρομοίας φύσεως ἀμοιβαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἔναντι ἀπασχολήσεως φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἀσκῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει. Ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἀσκῆται οὕτως, ἡ ἐξ αὐτῆς κτωμένη ἀμοιβὴ δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, ἀμοιβὴ κτωμένη ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἔναντι ἀπασχολήσεως ἀσκουμένης ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει φορολογεῖται μόνον εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος ἐάν :

α) ὁ δικαιοῦχος τῆς ἀμοιβῆς εὑρίσκεται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος διὰ χρονικὴν περίοδον ἢ περιόδους μὴ ὑπερβαινούσας συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκεῖον φορολογικὸν ἔτος, καὶ

β) ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται ὑπὸ ἢ διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότου ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι κάτοικος τοῦ ἑτέρου Κράτους,καὶ

γ) ἡ ἀμοιβὴ δὲν βαρύνει μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ καθωρισμένην βάσιν τὴν ὁποίαν ὁ ἐργοδότης διατηρεῖ ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει.

3. Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀμοιβὴ κτωμένη ἔναντι ἀπασχολήσεως παρεχομένης ἐπὶ πλοίου ἢ ἀεροσκάφους εἰς διεθνεῖς μεταφοράς, δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους φορολογοῦνται βάσει τῶν διατάξεων τῆς ἐν ἄρθρῳ 8 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναφερομένης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 17.

Ἀμοιβαὶ διευθυντῶν.

1. Ἀμοιβαὶ διευθυντῶν καὶ ἄλλαι παρόμοιαι πληρωμαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοίκου τῶν Κάτω Χωρῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑταιρίας ἡ ὁποία εἶναι κάτοικος τῆς Ἑλλάδος δύνανται νὰ φορολογῶνται ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἀμοιβαὶ ἢ ἕτερα χρηματικὰ ποσὰ κτώμεναι ὑπὸ κατοίκου τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἢ Ἐπιθεωρητοῦ ἑταιρίας τινὸς κατοίκου τῶν Κάτω Χωρῶν δύνανται νὰ φορολογῶνται εἰς Κάτω Χώρας.

Ἄρθρον 18.

Καλλιτέχναι καὶ Ἀθληταί.

1. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16, εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν παρέχοντος ὑπηρεσίας ψυχαγωγίας, ὡς καλλιτέχνου θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ἢ τηλεοράσεως ἢ μουσικοῦ ἢ ὡς ἀθλητοῦ, ἐκ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ δραστηριότητος ἀσκουμένης ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ὁσάκις εἰσόδημα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἄσκησιν προσωπικῆς δραστηριότητος ὑπὸ προσώπου παρέχοντος ψυχαγωγίαν ἢ ἀθλητοῦ δὲν περιέρχεται εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ πρόσωπον τὸ παρέχον τὴν ψυχαγωγίαν ἢ τὸν ἀθλητήν, ἀλλὰ εἰς ἕτερον πρόσωπον, τὸ εἰσόδημα τοῦτο δύναται, ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7, 15 καὶ 16, νὰ φορολογῆται ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ ἀσκεῖται ἡ τοιαύτη δραστηριότης.

Ἄρθρον 19.

Συντάξεις.

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 20, συντάξεις καὶ ἄλλαι παρομοίας φύσεως ἀμοιβαὶ καταβαλλόμεναι εἰς κάτοικον ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἔναντι παρῳχημένης ἀπασχολήσεως φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

2. Ἐν τούτοις, ὁσάκις τοιαύτη ἀμοιβὴ καταβαλλομένη ἔναντι παρῳχημένης ἀπασχολήσεως ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, δὲν ἔχει περιοδικὸν χαρακτῆρα, δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

Ἄρθρον 20.

Κυβερνητικαὶ ὑπηρεσίαι.

1. α) Ἀμοιβαί, ἐκτὸς συντάξεων, καταβαλλόμεναι ὑφ' ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἢ πολιτικῆς ὑποδιαιρέσεως ἢ τοπικῆς αὐτοῦ ἀρχῆς εἰς φυσικὸν πρόσωπον ἔναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν πρὸς τὸ Κράτος τοῦτο ἢ ὑποδιαίρεσιν ἢ τοπικὴν αὐτοῦ ἀρχήν, δύνανται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

β) Ἐν τούτοις, τοιαύτη ἀμοιβὴ φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει ἐὰν αἱ ὑπηρεσίαι παρέχωνται ἐν τῷ Κράτει τούτῳ καὶ τὸ φυσικὸν πρόσωπον εἶναι κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου καί :

ι) εἶναι ὑπήκοος τοῦ Κράτους τούτου· ἢ

ιι) δὲν ἐγένετο κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸν σκοπὸν τῆς παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν.

2. α) Οἱαδήποτε σύνταξις καταβαλλομένη ὑφ' ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἢ πολιτικῆς ὑποδιαιρέσεως ἢ τοπικῆς αὐτοῦ ἀρχῆς, ἢ ἐκ Ταμείων συσταθέντων ὑπ' αὐτῶν, εἰς ἓν φυσικὸν πρόσωπον ἔναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν πρὸς τὸ Κράτος τοῦτο ἢ ὑποδιαίρεσιν ἢ τοπικὴν αὐτοῦ ἀρχὴν δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

β) Ἐν τούτοις, τοιαύτη σύνταξις φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει ἐὰν τὸ φυσικὸν πρόσωπον εἶναι ὑπήκοος καὶ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16, 17 καὶ 19 ἐφαρμόζονται δι' ἀμοιβὰς καὶ συντάξεις ἔναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν ἐν σχέσει πρὸς ἐπιχείρησιν διεξαγομένην ὑφ' ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἢ πολιτικῆς ὑποδιαιρέσεως ἢ τοπικῆς αὐτοῦ ἀρχῆς.

Ἄρθρον 21.

Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλο .

Καθηγηταὶ ἢ διδάσκαλοι, κάτοικοι ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν διαμένοντες ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διδάξουν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δύο κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐτῶν εἰς Πανεπιστήμιον, Κολλέγιον ἢ ἕτερον ἵδρυμα ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει, φορολογοῦνται διὰ τὰς παρ' αὐτῶν λαμβανομένας ἀποζημιώσεις ἔναντι τοιαύτης διδασκαλίας μόνον εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος.

Ἄρθρον 22.

Σπουδασταί.

Χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα, σπουδαστὴς ἢ μαθητευόμενος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο ἀμέσως πρὸ τῆς μεταβάσεώς του εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν, κάτοικος τοῦ ἑτέρου Κράτους καὶ ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐξασκήσεώς του, λαμβάνει διὰ τὴν συντήρησιν, ἐκπαίδευσιν ἢ ἐξάσκησίν του, δὲν φορολογοῦνται ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ποσὰ προκύπτουν ἐκ πηγῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 23.

Ἕτερα εἰσοδήματα.

1. Εἰσοδήματα κατοίκου ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν, ὁπουδήποτε καὶ ἂν προκύπτουν, μὴ ἀναφερθέντα εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα τῆς παρούσης συμβάσεως, φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ εἰσοδήματος, ἐξαιρέσει τοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου περιουσίας ὡς αὕτη ὁρίζεται ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 6, ἐὰν ὁ δικαιοῦχος τοιούτου εἰσοδήματος, ὢν κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν, διεξάγῃ ἐπιχείρησιν ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει μέσῳ μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως εὑρισκομένης ἐν αὐτῷ ἢ ἀσκῇ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει μὴ ἐξηρτημένας προσωπικὰς ὑπηρεσίας ἐκ καθωρισμένης βάσεως εὑρισκομένης ἐν αὐτῷ καὶ τὸ δικαίωμα ἢ ἡ περιουσία ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν καταβάλλεται τὸ εἰσόδημα, συνδέεται οὐσιαστικῶς μετὰ τῆς ἐν λόγῳ μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης βάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 ἢ τοῦ ἄρθρου 15, κατὰ περίπτωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Ἄρθρον 24.

Κεφάλαιον.

1. Κεφάλαιον ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ ἀκινήτου περιουσίας, ὡς αὕτη ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 6, ἀνηκούσης εἰς κάτοικον ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν καὶ εὑρισκομένης ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει.

2. Κεφάλαιον ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ κινητῆς περιουσίας ἀποτελούσης μέρος τῆς ἐπαγγελματικῆς περιουσίας μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐπιχείρησις ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν διατηρεῖ ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, ἢ ὑπὸ κινητῆς περιουσίας ἀνηκούσης εἰς καθωρισμένην βάσιν τὴν ὁποίαν διαθέτει κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει διὰ τὴν ἄσκησιν μὴ ἐξηρτημένων προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ φορολογῆται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

3. Κεφάλαιον ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν χρησιμοποιουμένων εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς καὶ κινητῆς περιουσίας ἀνηκούσης εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν λόγῳ πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν φορολογεῖται ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν προαναφερθέντων πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν φορολογοῦνται, βάσει τῶν διατάξεων τῆς ἐν ἄρθρῳ 8 τῆς παρούσης Συμβάσεως μνημονευομένης Συμφωνίας.

4. Ἅπαντα τὰ ἕτερα στοιχεῖα κεφαλαίου κατοίκου ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Ἄρθρον 25.

Συμφωνεῖται ὅτι ἡ διπλῆ φορολογία θὰ ἀποφεύγηται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Α'. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Κάτω Χωρῶν :

1. Αἱ Κάτω Χῶραι, ἐπιβάλλουσαι φόρον ἐπὶ τῶν κατοίκων αὐτῶν, δύνανται νὰ περιλαμβάνουν εἰς τὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ ἐν λόγῳ φόρος ἐπιβάλλεται τὰς κατηγορίας εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου αἱ ὁποῖαι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύνανται νὰ φορολογῶνται ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἐν τούτοις, ὁσάκις κάτοικος τῶν Κάτω Χωρῶν κτᾶται εἰσοδήματα ἢ εἶναι κύριος κεφαλαίου, τὰ ὁποῖα, βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 6,7, τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10, τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 11, τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 12, τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 14, τοῦ ἄρθρου 15, τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16, τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17, τοῦ ἄρθρου 20, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 23 καὶ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 24 τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύνανται νὰ φορολογῶνται ἐν Ἑλλάδι, περιλαμβάνονται δὲ εἰς τὴν ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένην βάσιν, αἱ Κάτω Χῶραι ἀπαλλάσσουν τὰ τοιαῦτα εἰσοδήματα ἐπιτρέπουσαι μείωσιν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου εἰς Κάτω Χώρας. Ἡ τοιαύτη μείωσις ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας διατάξεις τῆς Νομοθεσίας τῶν Κάτω Χωρῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ ἐν λόγῳ εἰσοδήματα θεωροῦνται περιλαμβανόμενα εἰς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν εἰσοδημάτων τῶν βάσει τῶν διατάξεων τούτων ἀπαλλασσομένων τοῦ φόρου τῶν Κάτω Χωρῶν.

3. Περαιτέρω, αἱ Κάτω Χῶραι ἀναγνωρίζουν ὡς ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ οὕτως ὑπολογιζομένου φόρου αὐτῶν διὰ τὰ εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 (β) τοῦ ἄρθρου 10, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12, τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 14, τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 16, τοῦ ἄρθρου 18 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύνανται νὰ φορολογῶνται ἐν Ἑλλάδι, καθ' ὃ μέρος τὰ ἐν λόγῳ εἰσοδήματα ἔχουν συμπεριληφθεῖ εἰς τὴν ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένην βάσιν. Τὸ ποσὸν

αὐτῆς τῆς ἐκπτώσεως ἰσοῦται πρὸς τὸν καταβληθέντα ἐν Ἑλλάδι φόρον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν μερισμάτων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ 15% τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῆς ἐκπτώσεως τὸ ὁποῖον θὰ ἐπετρέπετο ἐὰν τὰ οὕτω περιλαμβανόμενα εἰσοδήματα ἦσαν τὰ μοναδικὰ εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὸν φόρον τῶν Κάτω Χωρῶν συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας διατάξεις τοῦ νόμου των.

4. Ὁσάκις, λόγῳ εἰδικῶν κινήτρων παρεχομένων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος, ὁ πράγματι ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τόκων προκυπτόντων ἐν Ἑλλάδι φόρος εἶναι κατώτερος τοῦ βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 ἐπιβαλλομένου τοιούτου, τότε, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, τὸ ποσὸν τοῦ ἐν Ἑλλάδι καταβαλλομένου διὰ τοὺς ἐν λόγῳ τόκους φόρου θεωρεῖται ἴσον πρὸς ποσοστὸν 10% τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν τόκων τούτων.

5. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραγράφου 3 τὸ ποσὸν τοῦ ἐν Ἑλλάδι καταβληθέντος φόρου ἐπὶ δικαιωμάτων προκυπτόντων ἐν Ἑλλάδι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 (β) τοῦ ἄρθρου 12, θεωρεῖται ἴσον πρὸς ποσοστὸν 10% τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν δικαιωμάτων τούτων.

Β'. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος:

1. Ἡ Ἑλλὰς ἐπιβάλλουσα φόρον ἐπὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς, δύναται νὰ περιλαμβάνῃ εἰς τὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ ἐν λόγῳ φόρος ἐπιβάλλεται τὰς κατηγορίας εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου αἱ ὁποῖαι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύνανται νὰ φορολογῶνται εἰς τὰς Κάτω Χώρας.

2. Ὁσάκις κάτοικος Ἑλλάδος κτᾶται εἰσόδημα ἢ εἶναι κύριος κεφαλαίου τὸ ὁποῖον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, δύναται νὰ φορολογῆται εἰς τὰς Κάτω Χώρας, ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζει:

ι) ὡς ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τοῦ ἐν λόγῳ κατοίκου, ἓν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος τὸν καταβληθέντα εἰς τὰς Κάτω Χώρας.

ιι) ὡς ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἐν λόγῳ κατοίκου, ἓν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν φόρον κεφαλαίου τὸν καταβληθέντα εἰς τὰς Κάτω Χώρας.

Ἐν τούτοις, ἡ τοιαύτη ἔκπτωσις εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δὲν ὑπερβαίνει τὸ τμῆμα τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἢ τοῦ φόρου κεφαλαίου, ὑπολογιζομένου πρὸ τῆς διδομένης ἐκπτώσεως, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ, κατὰ περίπτωσιν, εἰς τὸ εἰσόδημα ἢ τὸ κεφάλαιον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φορολογῆται εἰς τὰς Κάτω Χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI
ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 26.

Μὴ διακριτικὴ μεταχείρισις.

1. Οἱ ὑπήκοοι ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν δὲν ὑπόκεινται ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει εἰς οἱανδήποτε φορολογίαν ἢ οἱανδήποτε σχετικὴν ἐπιβάρυνσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται ἢ δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1, ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ὡσαύτως ἐπὶ προσώπων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι κάτοικοι ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν.

2. Ὁ ὅρος «ὑπήκοοι» σημαίνει:

α) πάντα τὰ φυσικὰ πρόσωπα τὰ κτώμενα τὴν ἰθαγένειαν ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν·

β) πάντα τὰ νομικὰ πρόσωπα, τὰς προσωπικὰς ἑταιρίας καὶ ἑνώσεις, τὰ ὁποῖα ἀποκτοῦν τὸ νομικὸν αὐτῶν καθεστὼς ὡς τοιαῦτα, βάσει τῆς εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν ἰσχυούσης Νομοθεσίας.

3. Ἡ φορολογία μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐπιχείρησις ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν διατηρεῖ ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει δέον νὰ μὴ τυγχάνῃ ὀλιγώτερον εὐνοϊκὴ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει τῆς φορολογίας τῆς ἐπιβαλλομένης ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους ἀσχολουμένων μὲ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα. Ἡ παροῦσα διάταξις δὲν δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ὑποχρεοῦσα ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν νὰ χορηγῇ εἰς κατοίκους τοῦ ἑτέρου Κράτους οἱασδήποτε προσωπικὰς ἐκπτώσεις, ἀπαλλαγὰς καὶ μειώσεις φορολογικῆς φύσεως λόγῳ προσωπικῆς καταστάσεως ἢ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας χορηγεῖ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτοῦ.

4. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9, τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 11 ἢ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα καὶ ἄλλαι πληρωμαὶ καταβαλλόμεναι ὑπὸ ἐπιχειρήσεώς τινος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Κράτους ἀναγνωρίζονται, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν φορολογητέων κερδῶν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως, ὡς ἔκπτωσις ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς ἐὰν εἶχον καταβληθῆ εἰς κάτοικον τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους. Παρομοίως, οἱαδήποτε χρέη ἐπιχειρήσεώς τινος ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν πρὸς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Κράτους ἀναγνωρίζονται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φορολογητέου κεφαλαίου τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως, ὡς ἔκπτωσις ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὡς ἐὰν εἶχοσυναφθῆ μετὰ κατοίκου τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

5. Ἐπιχειρήσεις ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν, τῶν ὁποίων τὸ κεφάλαιον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνήκει ἢ ἐλέγχεται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑφ' ἑνὸς ἢ περισσοτέρων κατοίκων τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος εἰς οἱανδήποτε φορολογίαν ἢ οἱανδήποτε σχετικὴν ἐπιβάρυνσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλονται ἢ δύνανται νὰ ὑποβληθοῦν ἕτεραι παρόμοιαι ἐπιχειρήσεις τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται, ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2, ἐπὶ φόρων παντὸς εἴδους καὶ μορφῆς.

Ἄρθρον 27.

Διαδικασία ἀμοιβαίου διακανονισμοῦ.

1. Ὁσάκις ἓν πρόσωπον θεωρεῖ ὅτι αἱ ἐνέργειαι ἑνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν ἔχουν ἢ θὰ ἔχουν δι' αὐτὸν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιβολὴν φόρου μὴ συμφώνου πρὸς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, δύναται, ἀνεξαρτήτως τῶν μέσων θεραπείας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, νὰ θέσῃ τὴν περίπτωσίν του ὑπ' ὄψιν τῆς Ἁρμοδίας Ἀρχῆς τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος ἤ, ἐὰν ἡ περίπτωσίς του ἐμπίπτῃ εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 26, εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπήκοος. Ἡ περίπτωσις αὕτη δέον νὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τὸ πρῶτον τῆς πράξεως καταλογισμοῦ φόρου μὴ συμφώνου πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως.

2. Ἡ Ἁρμοδία Ἀρχὴ θὰ προσπαθήσῃ, ἐὰν ἡ ἔνστασις θεωρῆται βάσιμος καὶ ἡ ἰδία δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἱκανοποιητικὴν λύσιν, νὰ ἐπιλύσῃ τὴν διαφορὰν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας μετὰ τῆς Ἁρμοδίας Ἀρχῆς τοῦ ἑτέρου Κράτους, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς τῆς φορολογίας ἡ ὁποία δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν Σύμβασιν. Οἱαδήποτε ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία ἐφαρμόζεται ἀνεξαρτήτως τῶν προθεσμιῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν.

3. Αἱ Ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν θὰ προσπαθήσουν νὰ ἐπιλύσουν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας οἱασδήποτε δυσχερείας ἢ ἀμφιβολίας ἀνακυπτούσας ἐκ τῆς ἑρμηνείας ἢ τῆς

ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως. Δύνανται ὡσαύτως νὰ συμβουλεύωνται ἀλλήλας διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας εἰς περιπτώσεις μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

4. Αἱ Ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν δύνανται νὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξύ των ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιτεύξεως συμφωνίας ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν προηγουμένων παραγράφων. Ἐὰν κρίνηται σκόπιμον νὰ λάβη χώραν προφορικὴ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας, ἡ ἀνταλλαγὴ αὕτη δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ μέσῳ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν Ἁρμοδίων Ἀρχῶν τῶν Κρατῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν.

1. Αἱ Ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν Κρατῶν ἀνταλλάσσουν πληροφορίας ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ τῶν ἐσωτερικῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως καλυπτομένους φόρους καθ' ἣν ἔκτασιν ἡ διὰ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας ἐπιβαλλομένη φορολογία δὲν εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν. Ἡ ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν δὲν περιορίζεται ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἄρθρου 1 ὁριζομένων. Οἱαδήποτε πληροφορία ληφθεῖσα ὑφ' ἑνὸς ἐκ τῶν Κρατῶν θεωρεῖται ὡς ἀπόρρητος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἡ πληροφορία ἡ ἀποκτωμένη βάσει τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους τούτου καὶ κοινοποιεῖται μόνον εἰς πρόσωπα ἢ Ἀρχὰς (συμπεριλαμβανομένων τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν ὀργάνων) ἐπιφορτισμένας μὲ τὴν βεβαίωσιν, εἴσπραξιν, ἐπιβολὴν ἢ δίωξιν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς φόρους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως, ἢ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐνστάσεων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους τούτους. Τοιαῦτα πρόσωπα ἢ Ἀρχαὶ χρησιμοποιοῦν τὰς πληροφορίας μόνον διὰ τοὺς ἐν λόγῳ σκοπούς. Δύνανται δὲ νὰ ἀποκαλύπτουν τὰς πληροφορίας εἰς τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζήτησιν ἢ εἰς τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις.

2. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἑρμηνεύονται ὡς ἐπιβάλλουσαι εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν τὴν ὑποχρέωσιν :

α) νὰ λαμβάνῃ διοικητικὰ μέτρα ἀντίθετα πρὸς τὴν νομοθεσίαν καὶ τὴν διοικητικὴν πρακτικὴν αὐτοῦ ἢ τοῦ ἑτέρου Κράτους·

β) νὰ παρέχῃ πληροφορίας αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ ἀποκτηθοῦν βάσει τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας ἢ κατὰ τὴν ὁμαλὴν διοικητικὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἢ τοῦ ἑτέρου Κράτους·

γ) νὰ παρέχῃ πληροφορίας αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπεκάλυπτον οἱονδήποτε συναλλακτικόν, ἐπιχειρηματικόν, βιομηχανικόν, ἐμπορικὸν ἢ ἐπαγγελματικὸν ἀπόρρητον ἢ παραγωγικὴν διαδικασίαν ἢ πληροφορίαν, ἡ ἀποκάλυψις τῶν ὁποίων θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον (ORUDE - PUBLIC).

Ἄρθρον 29.

Διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι.

Οὐδὲν εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν θέλει ἐπιδράσει ἐπὶ τῶν φορολογικῶν προνομίων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ἢ προξενικῶν ὑπαλλήλων τὰ ὁποῖα προβλέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἢ ὑπὸ διατάξεων εἰδικῶν συμφωνιῶν.

Ἄρθρον 30.

Ἐδάφη εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεκτείνεται ἡ Σύμβασις.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις δύναται νὰ ἐπεκτείνηται ὡς ἔχει ἢ μετὰ τῶν ἀναγκαίων τροποποιήσεων εἰς τὰς Ὁλλανδικὰς Ἀντίλλας, εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ Χώρα αὕτη ἐπιβάλλει φόρους οὐσιωδῶς παρομοίας φύσεως πρὸς ἐκείνους ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται. Οἱαδήποτε τοιαύτη ἐπέκτασις ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καὶ ὑπόκειται εἰς τροποποιήσεις καὶ ὅρους, περιλαμβανομένων τῶν ὅρων λήξεως, ὡς δύνανται νὰ καθορίζωνται καὶ νὰ συμφωνῶνται διὰ διακοινώσεων ἀνταλλασσομένων μέσῳ διπλωματικῆς ὁδοῦ.

2. Ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως συμφωνῆται, ἡ λῆξις τῆς Συμβάσεως δὲν ἐπιφέρει ὡσαύτως λῆξιν οἱασδήποτε ἐπεκτάσεως τῆς Συμβάσεως εἰς τὰς Ἀντίλλας τῶν Κάτω Χωρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 31.

Θέσις ἐν ἰσχύι.

1. Αἱ Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις γνωστοποιοῦν πρὸς ἀλλήλας ἐγγράφως τὴν πλήρωσιν τῶν εἰς ἑκάστην Χώραν ἀπαιτουμένων συνταγματικῶν διαδικασιῶν διὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύι τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Ἡ Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύι κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως τῆς τελευταίας ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων γνωστοποιήσεων καὶ αἱ διατάξεις αὐτῆς ἔχουν ἐφαρμογὴν δι' οἱαδήποτε οἰκονομικὰ ἔτη ἢ περιόδους ἀρχομένας κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1981.

Ἄρθρον 32.

Λῆξις.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις παραμένει ἐν ἰσχύι μέχρις ὅτου καταγγελθῇ, ὑπὸ μιᾶς τῶν Συμβαλλομένων Κυβερνήσεων. Ἑκατέρα τῶν Κυβερνήσεων δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν Σύμβασιν, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, κατόπιν ἐπιδόσεως εἰδοποιήσεως περὶ λήξεως τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας πρὸ τοῦ τέλους οἱουδήποτε ἡμερολογιακοῦ ἔτους μετὰ τὸ ἔτος 1986. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ σύμβασις παύει ἰσχύουσα διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη ἢ περιόδους τὰς ἀρχομένας κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους τοῦ ἀκολουθοῦντος τὸ ἔτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔχει ἐπιδοθῆ ἡ εἰδοποίησις λήξεως.

ΕΙΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οἱ ὑπογράφοντες, νομίμως ἐξουσιοδοτηθέντες πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις σήμερον, τὴν 16ην Ἰουλίου 1981 εἰς δύο πρωτότυπα, ἕκαστον εἰς τὴν Ἑλληνικήν, Ὁλλανδικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τῶν τριῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ ἑρμηνευτικῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Ὁλλανδικοῦ κειμένου, ὑπερισχύει τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΡΕΝΤΗΣ
Ὑφυπουργὸς

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν
J.G.N. de HOOP SCHEFFER
Πρέσβυς

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Κατὰ τὸν χρόνον ὑπογραφῆς τῆς Συμβάσεως διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου, συνομολογηθείσης σήμερον μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν, οἱ ὑπογεγραμμένοι συνεφώνησαν ὅπως αἱ κάτωθι διατάξεις ἀποτελέσουν ἀναπόσπαστον τμῆμα τῆς Συμβάσεως.

Εἰς τὸ Ἄρθρον 10.

Ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν διατάξεων τῆς περιπτώσεως (α) καὶ ἐκείνων τῆς περιπτώσεως (β) τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 10 ἔχει ὡς βάσιν τὸ γεγονὸς ὅτι, συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συμβάσεως νομοθεσίαν περὶ φορολογίας εἰσοδήματος Νομικῶν Προσώπων, μερίσματα καταβαλλόμενα

ὑπὸ ἑταιρίας-κατοίκου Ἑλλάδος ἐκπίπτονται κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κερδῶν τῆς καταβαλλούσης τὰ μερίσματα **ἑταιρίας, αἱ** Κυβερνήσεις συμφωνοῦν ὅπως, εἰς περίπτωσιν **καθ' ἣν ἡ** βάσις τῆς τοιαύτης διαφορᾶς ἔχει ἐκλείψει, προέλθουν **εἰς** ἀναθεώρησιν τῶν εἰρημένων διατάξεων πρὸς τὸν σκοπὸν προσαρμογῆς τῆς περιπτώσεως (β) πρὸς τὴν περίπτωσιν (α).

Εἰς τὰ Ἄρθρα 10,11 καὶ 12.

Αἰτήσεις δι' ἀπόδοσιν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος οὐχὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 10,11 καὶ 12 ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἁρμοδίαν Ἀρχὴν τοῦ ἐπιβάλλοντος τὸν φόρον Κράτους, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ φόρος ἐπεβλήθη.

Εἰς τὸ Ἄρθρον 17.

Οἱ ὅροι «BESTUURDER» καὶ «COMMISSARIS» Ὁλλανδικῆς τινὸς ἑταιρίας σημαίνει πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὁρίζονται ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων ἢ ἑτέρου ἁρμοδίου ὀργάνου τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρίας καὶ ἀναλαμβάνουν τὴν γενικὴν διαχείρισιν ἢ ἐπιθεώρησιν αὐτῆς, ἀντιστοίχως.

Εἰς τὸ ἄρθρον 25.

Μετὰ παρέλευσιν δέκα (10) ἐτῶν ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν **ἰσχύι τῆς Συμβάσεως, αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ** συμβουλεύονται ἀλλήλας διὰ νὰ **ἐξετάσουν** τὴν δυνατότητα τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 25 (περίπτωσις Α. παράγραφοι 4 καὶ 5) **τῆς Συμβάσεως.**

ΕΙΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οἱ ὑπογράφοντες, νομίμως ἐξουσιοδοτηθέντες πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις σήμερον, τὴν 16ην Ἰουλίου 1981 εἰς δύο πρωτότυπα, ἕκαστον εἰς τὴν Ἑλληνικήν, Ὁλλανδικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τῶν τριῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν. Εἰς περίπτωσιν δὲ ἑρμηνευτικῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Ὁλλανδικοῦ κειμένου, ὑπερισχύει τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΡΕΝΤΗΣ
Ὑφυπουργὸς

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν
J.G.N. de HOOP SCHEFFER
Πρέσβυς

CONVENTION

between the Hellenic Republic and the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital.

The Government of the Hellenic Republic, and
The Government of the Kingdom of the Netherlands
Desiring to conclude a convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
Have agreed as follows :

CHAPTER I
SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1
PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are **residents of** one or both of the States.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income **and on capital** imposed on behalf of each of the States or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular :
a) in the case of the Netherlands :
— de inkomstenbelasting (income tax),
— de loonbelasting (wages tax),
— de vennoots chapsbelasting (company tax),
— de dividendbelasting (dividend tax),
— de vermogensbelasting (capital tax), (hereinafter referred to as «Netherlands tax»).
b) in the case of Greece :
— the income and capital tax on natural persons,
— the income and capital tax on legal entities,
— the contribution for Agricultural Insurance and all other taxes on income, additional or other contributions, which are chargeable in the territory of the Hellenic Republic (hereinafter referred to as «Greek tax»).

4. The Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are subsequently imposed in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the States shall notify to each other any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II
DEFINITIONS

Article 3.
GENERAL DEFINITIONS

1. In this Convention, unless the context otherwise requires :

a) the term «State» means the Netherlands or Greece as the context requires;
the term «States» means the Netherlands and Greece;
b) The term «the Netherlands» comprises the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe and the part of the seabed and its sub-soil under the North Sea, over which the Kingdom of the Netherlands has sovereign rights in accordance with international law;
c) the term «Greece» comprises the territories of the Hellenic Republic and the part of the seabed and its sub-soil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic has sovereign rights in accordance with international law;
d) the term «person» comprises an individual, a company and any other body of persons;
e) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
f) the terms «enterprise of one of the States» and «enterprise of the other State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of one of the States and an enterprise carried on by a resident of the other State;
g) the term «competent authority» means :
(i) in the Netherlands the Minister of Finance or his duly authorized representative;
(ii) in Greece the Minister of Finance or his duly authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by either of the States any term not otherwise defined shall,

unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State relating to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 4

FISCAL DOMICILE

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of one of the States «means any person who, under the law of that State, is liable to taxation therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. For the purposes of this Convention an individual, who is a member of a diplomatic or consular mission of one of tha States in the other State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both States, then this case shall be determined in accordance with the following rules :

a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall de deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a habitual abode;

c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the States shall settle the question by mutual agreement.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is aresident of both States, then it shall be deemed to be aresident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purpose of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term «permanent establishment» shall include especially :

a) a placo of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than nine months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include :

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e) provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a prepatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person-other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in one of the States an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if excercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in one of the States merely because it carries or business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of one of the States controls or is controlled by a company which is a resident of the other State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

TAXATION OF INCOME

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of one of the States from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other State may be taxed in that other State.

2. The term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of one of the States shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraphs 3, where an enterprise of one of the States carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein, there shall in each State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent, establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in one of the States to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions on this Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. The provisions of paragraphs 1 to 6 of Article 7 shall not affect the application of the provisions of the Agreement between the Kingdom of the Netherlands and Greece, signed at Athens the 26th of July, 1951, for reciprocal exemption from taxes on income with respect to certain profits derived from international shipping and air transport enterprises.

2. The provisions of the Agreement mentioned in paragraph 1 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of one of the States participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of one of the States and an enterprise of the other State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where one of the States includes in the profits of an enter-prise of that State-and taxes accordingly–profits in which an enterprise of the other State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of one of the States to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends, the tax so charged shall not exceed :

a) with respect to dividends paid by a company which is a resident of the Netherlands to a resident of Greece :

i) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

ii) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases;

b) with respect to dividends paid by a company which is a resident of Greece to a resident of the Netherlands : 35 per cent of the gross amount of the dividends.

The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term «dividends» as used in this Article means income from shares, «jouissance» shares or «jouissance» rights, mining shares, founders' shares or other rights participating in profits, as well as income from dept-claims participating in profits, and income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of one of the States, carries on business in the other State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of one of the States derives profits or income from the other State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in one of the States and paid to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest, provided that where such interest is paid to a bank or a financial institution the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the interest.

The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term «interest» as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage but not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of one of the States, carries on business in the other State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in one of the States when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of one of the States or not, has in one of the States a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is born by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each State, due regard being had to the other provisons of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in one of the States and paid to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed :

a) 5 per cent of the gross amount of the royalties, if the royalties consist of payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary. artistic or scientific work including cinematograph films;

b) 7 per cent of the gross amount of all other royalties.

The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The terme «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of one of the States, carries on business in the other State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in one of the States when the payer is that State itself, a politicalt subdivision. a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties whether he is a resident of one of the States or not, has in one of the States a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are born by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the

royalties, having regarded to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

LIMITATION OF ARTICLES 10, 11 AND 12

International organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic or consular mission of a third State, being present in one of the States, are not entitled, in the other State, to the reductions from tax provided for in Articles 10,11 and 12 in respect of the items of income dealt with in these Articles and arising in that other State, if such items of income are not subject to a tax on income in the first-mentioned State.

Article 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by resident of one of the States from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of one of the States in the other State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft are taxable in the State in which the profits from the operation of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of the Agreement mentioned in Article 8 of this Convention.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or «jouissance» rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or «jouissance» rights.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of one of the States in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as attributable to that fixed base.

2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17,19,20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of one of the States in respect of a employment exercised in the other State shall be taxable only in the first-mentioned State if :

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not born by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of the Agreement mentioned in Article 8 of this Convention.

Article 17

DIRECTORS' FEES

1. Directors' fees and similar payments derived by a resident of the Netherlands in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of Greece may be taxed in Greece.

2. Remuneration and other payments derived by a resident of Greece in his capacity as a «bestuurder» or a «commissaris» of a company which is a resident of the Netherlands may be taxed in the Netherlands.

Article 18

ARTISTS AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of one of the States as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a athlete, from his personal activities as such exercised in the other State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16 be taxed in the State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

Article 19

PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration paid to a resident of one of the States in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment in the other State, it may be taxed in that other State.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by one of the States or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who :

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, one of the States or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 16, 17 and 19 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by one of the States or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 21

PROFESSORS AND TEACHERS

Payments which a professor or teacher who is a resident of one of the States and who is present in the other State for the purpose of teaching for a maximum period of two years in a university, college or other establishment for higher education in that other State, receives for such teaching, shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 22

STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting one of the States a resident of the other State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 23

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of one of the States, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of one of the States, carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such base the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV

TAXATION OF CAPITAL

Article 24

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of one of the States and situated in the other State, may be taxed in that other State.

2. Capital represehted by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of one of the States in the other State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships or aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft are taxable in the State in which the profits from the operation of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of the Agreement mentioned in Article 8 of this Convention.

4. All other elements of capital of a resident of one of the States shall be taxable only in that State.

CHAPTER V

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 25

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

It is agreed that double taxation shall be avoided in the following manner :

A. In the case of the Netherlands :

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Greece.

2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income or owns capital which according to Article 6, Article 7, paragraph 4 of Article 10, paragraph 4 of Article 11, paragraph 4 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 14, Article 15, paragraph 1 of Article 16, paragraph 1 of Article 17, Article 20, paragraph 2 of article 23 and paragraphs 1 and 2 of Article 24 of this Convention may be taxed in Greece and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income which according to paragraph 2 (b) of Article 10, paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 12, paragraph 5 of Article 14, paragraph 3 of Article 16, Article 18 and paragraph 2 of Article 19 of this Convention may be taxed in Greece to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be

equal to the tax paid in Greece on these items of income, provided that in the case of dividends not more than 15 percent of the gross amount thereof is taken into account, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income so included were the sole items of income which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

4. Where, by reason of special incentive measures designed to promote economic development in Greece, the Greek tax actually levied on interest arising in Greece is lower than the tax Greece may levy according to paragraph 2 of Article 11, then for the purposes of the preceding paragraph, the tax paid in Greece on such interest shall be deemed to be 10 per cent of the gross amount thereof.

5. For the purposes of paragraph 3 above the tax paid in Greece or royalties arising in Greece, to which sub-paragraph b) of paragraph 2 of Article 12 applies, shall be deemed to be 10 per cent of the gross amount thereof.

B. In the case of Greece :

1. Greece, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in the Netherlands.

2. Where a resident of Greece derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Netherlands, Greece shall allow :

(i) as a deduction from the tax on income of that resident, an amount equal to the tax on income paid in the Netherlands;

(ii) as a deduction from the tax on capital of that resident, an amount equal to the tax paid in the Netherlands.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the tax on income or on capital, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Netherlands.

CHAPTER VI

SPECIAL PROVISIONS

Article 26

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of one of the States shall not be subjected in the other State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

Thir provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the States.

2. The term «nationals» means :

a) all individuals possessing the nationality of one of the States;

b) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in one of the States.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be constructed as obliging one of the States to grant to residents of the other State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of one of the States to a resident of the other State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of one of the States to a resident of the other State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of one of the States, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 27

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 26. to that of the State of which he is a national.

The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it isnot itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the States.

3. The competent authorities of the States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in case not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the States

Article 28

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention.

The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by one of the States shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention.

Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the States the obligation :

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 29

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 30

TERRITORIAL EXTENSION

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to the Netherlands Antilles, if that country imposes taxes substantially similar in character to those to which this Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channells.

2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to the Netherlands Antilles.

CHAPTER VII

FINAL PROVISIONS

Article 31

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting Governments shall notify each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective countries for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect for taxable years and periods beginning on or after the first day of January of 1981. -

Article 32

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting Governments. Either Government may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the year 1986. In such event the Convention shall cease to have effect for taxable years and periods beginning on or after the first day of January of the calendar year following the year in which the notice of termination has been given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE at Athens this day of 16 July 1981 in two originals, each in the Greek, Netherlands and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Greek texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Hellenic Republic	For the Government of the Kingdom of the Netherlands
Theocharis Rendis	J.G.N. de Hoop Scheffer
Deputy Minister	Ambassador

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Hellenic Republic, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an intergral part of the Convention.

I. Ad Article 10

It is agreed that since the difference between the provisions of sub-paragraph a) and those of sub-paragraph b) of paragraph 2 of Article 10 is based on the fact that according to the Greek income tax on legal entities as in force at the date of signature of the Convention dividends paid by a company which is a resident of Greece are deductible in the computation of the profits of the company paying the dividends, the two Governments will undertake the review of the said provisions in order to adapt sub-paragraph b) to sub-paragraph a) when the basis of such difference no longer exists.

II. Ad Articles 10, 11 and 12

Applications for the restitution of tax levied contrary to the provisions of Articles 10, 11 and 12 have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

III. Ad Article 17

It is understood that «bestuurder» or «commissaris» of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

IV. Ad Article 25

After a period of 10 years following the entry into force of the Convention the competent authorities shall consult each other in order to determine whether it is opportune to amend the provisions of Article 25, part A, paragraphs 4 and 5 of the Convention.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE at Athens this day of 16 July 1981 in two originals, each in the Netherlands, Greek and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Greek texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Hellenic Republic	For the Government of the Kingdom of the Netherlands
Theocharis Rendis	J.G.N. de Hoop Scheffer
Deputy Minister	Ambassador

Ἄρθρο Δεύτερο.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῆ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 15 Ἰουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	**ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ**
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ	**ΓΕΩΡΓ. ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Ἀθήνα, 16 Ἰουνίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1456

Κύρωση της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για τη διαβίβαση των αιτήσεων δικαστικής αρωγής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο Πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παράγρ. 1 του Συντάγματος η Ευρωπαϊκή Συμφωνία για τη διαβίβαση των αιτήσεων δικαστικής αρωγής που υπογράφτηκε στο Στρασβούργο στις 27 Ιανουαρίου 1977, της οποίας το κείμενο, σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική, έχει ως εξής:

Les Etats membres du Conseil de l'Europe, signataires du présent Accord,

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est **de réaliser** une union plus étroite entre ses Membres ;

Considérant qu'il est souhaitable d'éliminer les **obstacles économiques** entravant l'accès à la justice **civile et de** permettre à des personnes économiquement **défavorisées** de mieux faire valoir leurs droits dans **les Etats** membres ;

Convaincus que l'instauration d'un système de transmission des demandes d'assistance judiciaire adéquat contribuerait à atteindre ce but.

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

Toute personne, ayant sa résidence habituelle sur le territoire d'une des Parties Contractantes, qui désire demander l'assistance judiciaire en matière civile, commerciale ou administrative sur le territoire d'une autre Partie Contractante peut présenter sa demande dans l'Etat de sa résidence habituelle. Cet Etat est tenu de transmettre la demande à l'autre Etat.

Article 2

1. Chaque Partie Contractante désigne une ou plusieurs autorités expéditrices chargées de transmettre directement les demandes d'assistance judiciaire à l'autorité étrangère désignée ci-après.

2. Chaque Partie Contractante désigne également une autorité centrale réceptrice chargée de recevoir les demandes d'assistance judiciaire provenant d'une autre Partie Contractante et d'y donner suite.

Les Etats fédéraux et les Etats dans lesquels plusieurs systèmes de droit sont en vigueur ont la faculté de désigner plusieurs autorités centrales.

Article 3

1. L'autorité expéditrice assiste le demandeur afin que tous les documents qui, à la connaissance de cette autorité, sont nécesaires à l'appréciation de la demande soient joints à celle-ci. Elle assiste également le demandeur pour la traduction éventuellement nécessaire des documents.

Elle peut refuser de transmettre la demande au cas où celle-ci lui apparaît manifestement téméraire.

2. L'autorité centrale réceptrice transmet le dossier l'autorité compétente pour statuer sur la demande. Elle informe l'autorité expéditrice de toutes difficultés relatives à l'examen de la demande ainsi que de la décision prise par l'autorité compétente.

Article 4

Les documents transmis en application du présent Accord sont dispensés de la légalisation et de toute formalité analogue.

Article 5

Aucune rémunération ne peut être perçue par les Parties Contractantes pour les services rendus conformément au présent Accord.

Article 6

1. Sous réserve des arrangements particuliers conclus entre les autorités intéressées des Parties Contractantes et des dispositions des articles 13 et 14 :

a) la demande d'assistance judiciaire et les documents joints ainsi que toutes autres communications sont rédigés dans la langue ou dans l'une des langues officielles de l'autorité réceptrice ou accompagnés d'une traduction dans cette langue ;

b) chaque Partie Contractante doit néanmoins accepter la demande d'assistance judiciaire et les documents joints ainsi que toutes communications lorsqu'ils sont rédigés en langue anglaise ou française ou lorsqu'ils sont accompagnés d'une traduction dans l'une de ces langues.

2. Les communications émanant de l'Etat de l' autorité réceptrice peuvent être rédigées dans la langue ou dans l'une des langues officielles de cet Etat ou en anglais ou français.

Article 7

En vue de faciliter l'application du présent Accord, le autorités centrales des Parties Contractantes se tiennent mutuellement de l'état de leur droit en matière d'assistance judiciaire.

Article 8

Les autorités visées ᾱ l'article 2 sont désignées au moyen d'une déclaration adressée au Secrétaire Géneral du Conseil de l'Europe au moment où l'Etat concerné devient Partie ᾱ l'Accord conformément aux dispositions des articles 9 et 11. Tout changement quant ᾱ la compétence de ces autorités fera également l'objet d'une déclaration adressée au Secretaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 9

1. Le présent Accord est ouvert ᾱ la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe qui peuvent y devenir Parties par :

a) la signature sans de ratification, d'acceptation ou d'approbation ;

b) la signature sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, suivie de ratification, d' acceptation ou d'approbation.

2. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 10

1. Le présent Accord entrera en vigueur un mois après la date ᾱ laquelle deux Etats membres du Conseil de l'Europe seront devenus Parties ᾱ l'Accord conformément aux dispositions de l'article 9.

2. Pour tout Etat membre qui le signera ultérieurement sans réserve de ratification, d'acceptation ou d' approbation, ou le ratifiera, l'acceptera ou l'approuvera, l'Accord entrera en vigueur un mois après la date de la signature ou du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

Article 11

1. Après l'entrée en vigueur du présent Accord, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra inviter tout Etat non membre du Conseil ᾱ adhérer au présent Accord.

2. L'adhésion s'effectuera par le dépôt, près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, d'un instrument d'adhésion qui prendra effet un mois après la date de son dépôt.

Article 12

1. Tout Etat peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera le présent Accord.

2. Tout Etat peut, au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion ou ᾱ tout autre moment par la suite, étendre l'application du présent Accord par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, ᾱ tout autre territoire désigné dans la déclaration et dont il assure les relations internationales ou pour lequel il est habilité ᾱ stipuler. L'extension prend effet un mois après la date de la réception de la déclaration.

3. Toute déclaration faite en vertu du paragraphe précédent pourra être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, par notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Le retrait prendra effet six mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Génétal du Conseil de l'Europe.

Article 13

1. Tout Etat peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer exclure l'application en tout ou en partie des dispositions de l'article 6, paragraphe 1.b. Aucune autre réserve n'est admis au présent Accord.

2. Toute Partie Contractante peut retirer en tout ou en partie la réserve qu'elle a faite. au moyen d'une déclaration adressée au Secretaire Général du Conseil de l'Europe. L'effet de la réserve cessera ᾱ la date de la réception de la déclaration.

3, Lorsqu'une Partie Contractante fait une rèserve, toute autre Partie peut appliquer la même réserve ᾱ l'egard de cette Partie.

Article 14

1. Toute Partie Contractante ayant plusieurs langues officielles peut, pour les besoins de l'application de l' article 6, paragraphe 1,a, faire connaître, au moyen d'une délcaration, la langue dans laquelle la demande et les documents joints doivent être rédiges ou traduits en vue de leur transmission dans les parties de son territoire qu'elle a déterminées.

2. La déclaration prévue au paragraphe précédent sera adressée au Secrétaire Général ou Conseil de l' Europe au moment de la signature de l'Accord par l'Etat intéressé ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d' adhésion. La déclaration peut être retirée ou modifiée à tout moment par la suite selon la même procédure.

Article 15

1. Toute Partie Contractante pourra, en ce qui la concerne, dénoncer le présent Accord en adressant une notification au Secrétaire du Conseil de l'Europe.

2. La dénonciation prendra effet six mois après la réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 16

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil et à tout Etat ayant adhéré au présent Accord :

a) toute signature sans réserve de ratification, d' acceptation ou d'approbation ;

b) toute signature sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation ;

c) le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion ;

d) toute déclaration reçue en application des dispositions de l'article 8 ;

e) toute date d'entrée en vigueur du présent Accord, conformément à son article 10 ;

f) toute déclaration reçue en application des dispositions des paragraphes 2 et 3 de l'article 12 ;

ᾶ) toute réserve faite en application des dispositions du paragraphe 1 de l'article 13 ;

h) le retrait de toute réserve effectué en application des dispositions du paragraphe 2 de l'article 13 ;

i) toute déclaration reçue en application des dispositions de l'article 14 ;

j) toute notification reçue en application des dispositions de l'article 15 et la date à laquelle la dénonciation prendra effet.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Accord.

Fait à Strasbourg, le 27 janvier 1977, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats signataires et adhérents.

Ευρωπαϊκή Συμφωνία

για τη διαβίβαση αιτήσεων δικαστικής αρωγής.

—Τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που υπογράφουν τη Συμφωνία αυτή.

—Λαμβάνοντας υπόψη ότι σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η πραγματοποίηση στενότερων σχέσεων μεταξύ των μελών του.

—Λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι επιθυμητό να περιορισθούν τα οικονομικά εμπόδια που δυσκολεύουν την προσφυγή στα πολιτικά δικαστήρια και να επιτρέπεται στα οικονομικά ασθενέστερα πρόσωπα να ασκούν καλύτερα τα δικαιώματά τους μέσα στα Κράτη - Μέλη.

Έχοντας πεισθεί ότι η καθιέρωση ενός κατάλληλου συστήματος μεταβιβάσεως των αιτήσεων δικαστικής αρωγής θα συνέβαλε στην πραγματοποίηση αυτού του σκοπού.

—Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1.

Κάθε πρόσωπο, που έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη και επιθυμεί να ζητήσει δικαστική αρωγή για αστικά, εμπορικά ή διοικητικά θέματα στο έδαφος ενός άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, μπορεί να υποβάλει την αίτησή του στο Κράτος της μόνιμης διαμονής του. Αυτό το Κράτος είναι υποχρεωμένο να διαβιβάσει την αίτηση στο άλλο Κράτος.

Άρθρο 2.

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος καθορίζει μία ή περισσότερες αρχές αποστολής που θα είναι αρμόδιες για την απευθείας διαβίβαση των αιτήσεων δικαστικής αρωγής στην αλλοδαπή αρχή που καθορίζεται παρακάτω.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος καθορίζει επίσης μία κεντρική αρχή παραλαβής, που θα είναι αρμόδια για την παραλαβή των αιτήσεων δικαστικής αρωγής που προέρχονται από ένα Συμβαλλόμενο Μέρος και την περαιτέρω προώθησή τους.

Τα Ομοσπονδιακά Κράτη και εκείνα στα οποία ισχύουν περισσότερα νομικά συστήματα έχουν την ευχέρεια να καθορίσουν περισσότερες κεντρικές αρχές.

Άρθρο 3.

1. Η αρχή αποστολής παρέχει αρωγή στον αιτούντα, προκειμένου να συγκεντρωθούν όλα τα δικαιολογητικά που γνωρίζει ότι απαιτούνται για την εκτίμηση της αιτήσεως. Επίσης παρέχει αρωγή στον αιτούντα για τη μετάφραση των εγγράφων, που ενδεχομένως να είναι απαραίτητη.

Μπορεί επίσης να αρνηθεί τη διαβίβαση της αιτήσεως στην περίπτωση που τη θεωρεί καταφανώς αβάσιμη.

2. Η κεντρική αρχή παραλαβής διαβιβάζει το φάκελλο στην αρμόδια αρχή για να αποφανθεί για την αίτηση. Πληροφορεί την αρχή αποστολής για κάθε δυσκολία σχετική με την εξέταση της αιτήσεως καθώς επίσης και για την απόφαση που παίρνει η αρμόδια αρχή.

Άρθρο 4.

Τα έγγραφα που διαβιβάζονται σε εφαρμογή αυτού του Συμφώνου απαλλάσσονται από επικύρωση και κάθε ανάλογη διατύπωση.

Άρθρο 5.

Καμιά αμοιβή δεν επιτρέπεται να εισπραχθεί από τα Συμβαλλόμενα Μέρη για τις υπηρεσίες που προσφέρονται σύμφωνα με τη Συμφωνία αυτή.

Άρθρο 6.

1. Με την επιφύλαξη των ιδιαίτερων διευθετήσεων που έχουν συναφθεί μεταξύ των ενδιαφερόμενων αρχών των Συμβαλλομένων Μερών και των διατάξεων των άρθρων 13 και 14.

α) Η αίτηση δικαστικής αρωγής και τα συνημμένα έγγραφα καθώς και όλες οι άλλες κοινοποιήσεις συντάσσονται στη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες της αρχής παραλαβής ή συνοδεύονται από μετάφραση σ' αυτή τη γλώσσα.

β) Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος υποχρεούται εν τούτοις να δέχεται την αίτηση δικαστικής αρωγής και τα συνημμένα έγγραφα καθώς και όλες τις κοινοποιήσεις, εφόσον είναι συνταγμένες στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα ή εφόσον συνοδεύονται από μετάφραση σε μία από τις γλώσσες αυτές.

2. Οι κοινοποιήσεις που προέρχονται από το Κράτος της αρχής παραλαβής μπορούν να έχουν συνταχθεί στη γλώσσα ή στις επίσημες γλώσσες αυτού του Κράτους ή στα αγγλικά ή γαλλικά.

Άρθρο 7.

Προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή της Συμφωνίας αυτής, οι κεντρικές αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών τηρούνται αμοιβαία ενήμερες για το δίκαιο που ισχύει στον τομέα της δικαστικής αρωγής.

Άρθρο 8.

Οι αρχές που προβλέπονται στο άρθρο 2 καθορίζονται με μία δήλωση προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης το χρόνο που το ενδιαφερόμενο Κράτος γίνεται Μέλος του Συμφώνου, κατά τις διατάξεις των άρθρων 9 και 11. Κάθε μεταβολή ως προς την αρμοδιότητα των αρχών αυτών θα αποτελεί επίσης αντικείμενο δηλώσεως προς τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 9.

1. Η Συμφωνία αυτή ανοίγεται για υπογραφή από τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα οποία μπορούν να γίνουν Μέλη με:

α. υπογραφή, χωρίς επιφύλαξη επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως.

β. υπογραφή με επιφύλαξη επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως, που ακολουθείται από επιφύλαξη, αποδοχή ή έγκριση.

2. Τα όργανα επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 10.

1. Η Συμφωνία αυτή θα αρχίσει να ισχύει ένα μήνα μετά την ημερομηνία που δύο Κράτη - Μέλη του Συμβουλίου της

Ευρώπης θα γίνουν μέλη της Συμφωνίας, κατά τις διατάξεις του άρθρου 9.

2. Για κάθε Κράτος - Μέλος που θα την υπογράψει μεταγενέστερα χωρίς επιφύλαξη επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως ή θα την επικυρώσει, αποδεχθεί ή εγκρίνει, η Συμφωνία θα αρχίσει να ισχύει ένα μήνα μετά την ημερομηνία υπογραφής ή καταθέσεως του οργάνου επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως.

Άρθρο 11.

1. Μετά την έναρξη ισχύος της Συμφωνίας αυτής, η Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί να καλεί κάθε Κράτος μη μέλος του Συμβουλίου να προσχωρήσει στο Σύμφωνο αυτό.

2. Η προσχώρηση θα πραγματοποιηθεί με την κατάθεση του οργάνου προσχωρήσεως στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης και θα έχει αποτελέσματα ένα μήνα μετά την ημερομηνία της καταθέσεώς του.

Άρθρο 12.

1. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής ή της καταθέσεως του οργάνου επικυρώσεως, αποδοχής, εγκρίσεως ή προσχωρήσεως, να καθορίσει το έδαφος ή τα εδάφη στα οποία θα εφαρμοσθεί η Συμφωνία αυτή.

2. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο καταθέσεως του οργάνου επικυρώσεως, αποδοχής, εγκρίσεως ή προσχωρήσεως ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα με δήλωση προς το Γεν. Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης να επεκτείνει την εφαρμογή της Συμφωνίας αυτής σε κάθε άλλο έδαφος που καθορίζεται στη δήλωση και για τις διεθνείς σχέσεις του οποίου είναι υπεύθυνο ή για λογαριασμό του οποίου έχει εξουσιοδοτηθεί να αναλαμβάνει υποχρεώσεις. Η επέκταση θα αρχίσει να ισχύει ένα μήνα μετά την ημερομηνία λήψεως της δηλώσεως.

3. Κάθε δήλωση που γίνεται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο μπορεί να αποσυρθεί, σχετικά με το έδαφος που καθορίζεται σ' αυτή, με ανακοίνωση προς το Γεν. Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, η οποία θα φέρει αποτελέσματα 6 μήνες μετά την ημερομηνία λήψεώς της από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 13.

1. Κάθε Κράτος μπορεί κατά το χρόνο υπογραφής ή καταθέσεως του οργάνου του επικυρώσεως, αποδοχής, εγκρίσεως ή προσχωρήσεως να δηλώσει ότι αποκλείει την εφαρμογή, ολικά ή μερικά, των διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 1 β. Καμιά άλλη επιφύλαξη δεν είναι δεκτή στο Σύμφωνο αυτό.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να αποσύρει ολικά ή μερικά την επιφύλαξη που έκανε με μια δήλωση προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, η οποία θα φέρει αποτελέσματα από την ημερομηνία λήψεώς της.

3. Στην περίπτωση που ένα Συμβαλλόμενο Μέρος διατυπώνει επιφύλαξη, κάθε άλλο Μέρος μπορεί να εφαρμόσει την ίδια επιφύλαξη ως προς αυτό.

Άρθρο 14.

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος που έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες μπορεί, για τις ανάγκες εφαρμογής του άρθρου 6 παράγραφος 1 α, να κάνει γνωστή με μία δήλωση τη γλώσσα στην οποία θα πρέπει να είναι συνταγμένη ή μεταφρασμένη η αίτηση και τα έγγραφα προκειμένου να τα διαβιβάσει στα τμήματα του εδάφους της που έχει προσδιορίσει.

2. Η δήλωση που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης κατά τον χρόνο της υπογραφής του Συμφώνου από το ενδιαφερόμενο Κράτος ή κατά το χρόνο καταθέσεως του οργάνου του επικυρώσεως, αποδοχής, εγκρίσεως ή προσχωρήσεως. Η δήλωση μπορεί να αποσυρθεί ή να τροποποιηθεί οποτεδήποτε μετά την ημερομηνία αυτή, με την ίδια διαδικασία.

Άρθρο 15.

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, για ό,τι το αφορά, να καταγγείλει τη Συμφωνία αυτή, απευθύνοντας μία ανακοίνωση στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Η καταγγελία θα αρχίσει να ισχύει 6 μήνες μετά την ημερομηνία λήψεως της ανακοινώσεως από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 16.

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης ανακοινώνει στα Κράτη—Μέλη του Συμβουλίου και σε κάθε Κράτος που προσχώρησε στη Συμφωνία αυτή:

α) κάθε υπογραφή χωρίς επιφύλαξη επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως.

β) κάθε υπογραφή με επιφύλαξη επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως.

γ) την κατάθεση κάθε οργάνου επικυρώσεως, αποδοχής, εγκρίσεως ή προσχωρήσεως.

δ) κάθε δήλωση που λαμβάνεται σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 8.

ε) κάθε ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της Συμφωνίας αυτής σύμφωνα με το άρθρο 10.

στ) κάθε δήλωση που λαμβάνεται σε εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 12.

ζ) κάθε επιφύλαξη που γίνεται σε εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 13.

η) την ανάκληση κάθε επιφυλάξεως που γίνεται σε εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 13.

θ) κάθε δήλωση που λαμβάνεται σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14.

ι) κάθε ανακοίνωση που λαμβάνεται σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 15 και την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει κάθε καταγγελία.

Για την πιστότητα των παραπάνω, οι υπογραφόμενοι, που έχουν εξουσιοδοτηθεί για το σκοπό αυτόν, υπόγραψαν την παρούσα Συμφωνία.

Έγινε στο Στρασβούργο στις 27 Ιανουαρίου 1977 στα γαλλικά και αγγλικά — και τα δύο κείμενα έχουν την ίδια ισχύ — σε ένα μόνον αντίγραφο, το οποίο θα παραμείνει κατατεθειμένο στο αρχείο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα κοινοποιήσει κυρωμένο αντίγραφο σε καθένα από τα κράτη που υπέγραψαν και προσχώρησαν.

Άρθρο Δεύτερο.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 και 2 της Συμφωνίας, ως κεντρική αρχή παραλαβής και διεκπεραιώτης ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Άρθρο Τρίτο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της κυρούμενης Συμφωνίας από την 27 Ιανουαρίου 1977.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 15 Ιουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 16 Ιουνίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1457

Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας που συνάφθηκε στο Πεκίνο με την ανταλλαγή των από 22 Ιανουαρίου 1981 επιστολών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας που συνάφθηκε στο Πεκίνο με την ανταλλαγή των από 11 Ιανουαρίου 1981 επιστολών, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Mr. Director,

According to the Note of this Embassy No 394/F. 044.1/A 46 of February 8, 1980, addressed to the Ministry of Foreign Affairs of the People' sRepublic of China and reply note (80) Bu Guo Zi No 183 of the latter, dated February 27, 1980, addressed to this Embassy, the Trade and Payments Agreement between the Governmets of China and Greece signed in 1973 and amended by the letters of June 25, 1976 is terminated since December 31, 1980. In order to attend to the outstanding matters after the termination of the said Agreement, through friendly consultations, both sides have agreed as follows :

1. As from January 1, 1981, all payments between the Hellenic Republic and the People' s Republic of China, except those stipulated in points 3 and 4 herebelow shall be effected in free convertible currencies mutually accepted by both Parties.

2. In conformity the article 12 of the above Trade and Payments Agreement of May 23, 1973, the clearing accounts kept by the Bank of Greece and the Bank of China, shall be closed as from December 31 1980, and the respective Balances shall be confirmed within a period of 2 months.

3. As from January 1, 1981, and up to April 30, 1981, the Clearing Accounts shall be eligible for recording payments, on the strength of the letters of credit opened for the contracts already concluded before December 31, 1980, within the framework of the abovementioned.

4. The balance shown in the Clearing Accounts on December 31, 1980, shall be settled by the debtor Party in accordance with the article XII of the Trade and Payments Agreement within a period of 4 months by means of deliveries of goods which shall be agreed upon by the two Parties.

5. The Clearing Accounts shall be closed on April 30, 1981, and the existing balance in the said accounts shall be settled by the debtor Party in free convertible currencies acceptable to the two Parties.

6. Both Parties shall make all possible efforts contributing to the smooth and proper implementation of all the points of this present letter.

Any problem arising from the application of the above terms and provisions shall be solved by friendly consultations of the two contracting Parties.

7. Within a period of one month from the date of exchanging the present letter, the of Greece and Bank of China shall agree upon an abequate procedure for the implementation of this letter.

Please confirm the contents of the present letter.

I avail myself of this opportunity to express to you, Mr. Director, the assurance of my most distinguished consideration.

Spyridon Mormoris

Chargé d' Affaires a.i.

Mr. Chargé d' Affaires a.i.

I have the honour to acknowledge receipt of your letter dated January 22, 1981 reading as follows :

«According to the Note of this Embassy No 394/F. 044.1/A 46 of February 8, 1980, addressed to the Ministry of Foreign Affairs of the People' s Republic of China and rebly note '80) Bu Guo Zi No 183 of the latter, dated February 27, 1980, addressed to this Embassy, the Trade and Payments Agreement between the Governments of China and Greece signed in 1973 and amended bt the letters of June 25, 1976 is terminated since December 31, 1980. In order to attend to the outstanding matters after the termination of the said Agreement, through friendly consultations, both sides have agreed as follows :

1. As from January 1, 1981, all payments between the Hellenic Republic and the People' s Republic of China, except those stipulated in points 3 and 4 herebelow, shall be effected in free convertible currencies mutually accepted by both Parties.

2. In conformity with the article 12 of the above Trade and Payments Agreement of May 23, 1973, the clearing accounts kept by the Bank of Greece and the Bank of China, shall be closed as from December 31, 1980, and the respective Balances shall be confirmsd within a period of 2 months.

3. As from January 1, 1981, and up to April 30, 1981, the Clearing Accounts shall be eligible for recording payments, on the strength of the letters of credit opened for the contracts alreaby concluded before December 31, 1980, within the framework of the above mentioned Agreement.

4. The ballance shown in the Clearing Accounts on December 31, 1980, shall be settled by the debtor Party in accordance with the article XII of the Trade and Payments Agreement within a period of 4 months bt means of deliveries of goods which shall be agreed upon by the two Parties.

5. The Clearing Accounts shall be closed on April 30, 1981, and the existing balance in the said accounts shall be settled by the debtor Party in free convertible currencies acceptalbe to the two Parties.

6. Both Parties shall make all possible efforts contributing to the smooth and proper implementation of all the points of this present letter.

Any problem arising from the application of the above terms and provisions shall be solved by friendly consultations of the two contracting Parties.

7. Within a period of one month from the date of exchanging the present letter, the Bank of China shall agree upon an adequate procedure for the implementation of this letter.

Please confirm the contents of the present letter.»

In reply, I have the honour to confirm the contents of the above letter.

I avail myself of this oppotunity to express to you, Mr. Chargé d' Affaires, the assurance of my highest consideration.

Li Shude
Director
Third Department
Ministry of Foreign Trade
People' s Republic of China

Αριθ. 61/18/81

Ν: 91/Φ 044.1/Α 46

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

BEIJING
22 Ιανουαρίου 1981

Κύριε Διευθυντά,

Σύμφωνα με τη διακοίνωση υπ' αριθ. 394/Φ.044.1/Α46 από 8.2.1980 της Πρεσβείας αυτής προς το Υπουργείο Εξωτερικών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και την απαντητική διακοίνωση (80) BU GUO ZI υπ' αριθ. 183 αυτού υπό ημερομηνία 27 Φεβρουαρίου 1980 προς την Πρεσβεία αυτή, η Συμφωνία Εμπορίου και Πληρωμών μεταξύ των Κυβερνήσεων της Κίνας και της Ελλάδας, η οποία υπογράφτηκε το 1973 και τροποποιήθηκε με τις επιστολές της 25ης Ιουνίου 1976 έχει λήξει από τις 31 Δεκεμβρίου 1980. Για την τακτοποίηση των εκκρεμούντων θεμάτων μετά τη λήξη της αναφερθείσας Συμφωνίας με φιλικές διαβουλεύσεις, οι δύο πλευρές συμφώνησαν τα ακόλουθα:

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1981, όλες οι πληρωμές μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, εκτός αυτών που καθορίζονται στα παρακάτω σημεία 3 και 4, θα πραγματοποιούνται σε ελευθέρως μετατρέψιμο συνάλλαγμα αμοιβαία αποδεκτό από τα δύο Μέρη.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 12 της ανωτέρω Συμφωνίας Εμπορίου και Πληρωμών της 23ης Μαΐου 1973, οι συμψηφιστικοί λογαριασμοί που τηρούνται από την Τράπεζα της Ελλάδας και από την Τράπεζα της Κίνας θα κλειστούν από την 31η Δεκεμβρίου 1980 και τα αντίστοιχα υπόλοιπα θα βεβαιωθούν σε δύο μήνες.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 1981 και μέχρι την 30ή Απριλίου 1981, οι Συμψηφιστικοί Λογαριασμοί θα είναι ανοικτοί για την εγγραφή πληρωμών, με βάση τις ενέγγυες πιστώσεις που έχουν ανοιχτεί για τα συμβόλαια τα οποία έχουν ήδη συναφθεί πριν από την 31η Δεκεμβρίου 1980, στα πλαίσια της προαναφερθείσας Συμφωνίας.

4. Το υπόλοιπο που εμφανίζεται στους Συμψηφιστικούς Λογαριασμούς την 31η Δεκεμβρίου 1980, θα διακανονισθεί από την οφειλέτρια Πλευρά σύμφωνα με το άρθρο 12 της Συμφωνίας Εμπορίου και Πληρωμών εντός 4 μηνών με παράδοση αγαθών που θα συμφωνηθούν από τα δύο Μέρη.

5. Οι Συμψηφιστικοί Λογαριασμοί θα κλειστούν την 30ή Απριλίου 1981 και το υφιστάμενο υπόλοιπο στους ανωτέρω λογαριασμούς θα διακανονιστεί από την οφειλέτρια πλευρά σε ελεύθερο μετατρέψιμο συνάλλαγμα αμοιβαία αποδεκτό.

6. Και τα δύο Μέρη θα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια που θα συμβάλει στην ομαλή και εύρυθμη εφαρμογή όλων των σημείων της επιστολής αυτής.

Οποιοδήποτε πρόβλημα προκύψει από την εφαρμογή των παραπάνω όρων και διατάξεων θα επιλυθεί με φιλικές διαβουλεύσεις των δύο Συμβαλλόμενων Μερών.

7. Μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία ανταλλαγής της παρούσας επιστολής, η Τράπεζα της Ελλάδος και η Τράπεζα της Κίνας θα συμφωνήσουν για την κατάλληλη διαδικασία για την εφαρμογή της επιστολής αυτής.

Παρακαλώ να επιβεβαιώσετε το περιεχόμενο της παρούσας επιστολής.

Δράττομαι της ευκαιρίας να σας εκφράσω, κύριε Διευθυντά, τη διαβεβαίωση της πλέον διακεκριμένης εκτιμήσεώς μου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΡΜΟΡΗΣ
Επιτετραμμένος

Κον LI SHUDE
Διευθυντήν του Τρίτου Γραφείου
του Υπουργείου Εξωτ. Εμπορίου
BEIJING

BEIJING, 22 Ιανουαρίου 1981

Κύριε Επιτετραμμένε,

Έχω την τιμή να γνωρίσω λήψη της επιστολής σας υπό ημερομηνία 22 Ιανουαρίου 1981 που αναφέρει τα εξής:

«Σύμφωνα με τη διακοίνωση υπ' αριθ. 394/Φ.044.1/Α46 από 8.2.80 της Πρεσβείας αυτής προς το Υπουργείο Εξωτερικών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και την απαντητική διακοίνωση (80) BU GUO ZI υπ' αριθ. 183 αυτού υπό ημερομηνία 27 Φεβρουαρίου 1980 προς την Πρεσβεία αυτή, η Συμφωνία Εμπορίου και Πληρωμών μεταξύ των Κυβερνήσεων της Κίνας και της Ελλάδος, η οποία υπογράφτηκε το 1973 και τροποποιήθηκε με τις επιστολές της 25ης Ιουνίου 1976 έχει λήξει από τις 31 Δεκεμβρίου 1980. Για την τακτοποίηση των εκκρεμούντων θεμάτων μετά τη λήξη της αναφερθείσης Συμφωνίας μέσω φιλικών διαβουλεύσεων, οι δύο Πλευρές συμφώνησαν τα ακόλουθα:

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1981, όλες οι πληρωμές μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. εκτός αυτών που καθορίζονται στα παραπάνω σημεία 3 και 4, θα πραγματοποιούνται σε ελευθέρως μετατρέψιμο συνάλλαγμα αμοιβαία αποδεκτό από τα δύο Μέρη.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 12 της ανωτέρω Συμφωνίας Εμπορίου και Πληρωμών της 23ης Μαΐου 1973, οι συμψηφιστικοί λογαριασμοί που τηρούνται από την Τράπεζα της Ελλάδος και από την Τράπεζα της Κίνας θα κλειστούν από την 31ην Δεκεμβρίου 1980 και τα αντίστοιχα υπόλοιπα θα βεβαιωθούν εντός δύο μηνών.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 1981 και μέχρι την 30ή Απριλίου 1981, οι Συμψηφιστικοί Λογαριασμοί θα είναι ανοικτοί για την εγγραφή πληρωμών, με βάση τις ενέγγυες πιστώσεις που έχουν ανοιχτεί για τα συμβόλαια τα οποία έχουν ήδη συναφθεί πριν από την 31η Δεκεμβρίου 1980, στα πλαίσια της προαναφερθείσας Συμφωνίας.

4. Το υπόλοιπο που εμφανίζεται στους Συμψηφιστικούς Λογαριασμούς την 31η Δεκεμβρίου 1980 θα διακανονισθεί από την οφειλέτρια πλευρά σύμφωνα με το άρθρο 12 της Συμφωνίας Εμπορίου και Πληρωμών εντός 4 μηνών με παράδοση αγαθών που θα συμφωνηθούν από τα δύο Μέρη.

5. Οι Συμψηφιστικοί Λογαριασμοί θα κλειστούν την 30ή Απριλίου 1981 και το υφιστάμενο υπόλοιπο στους ανωτέρω λογαριασμούς θα διακανονιστεί από την οφειλέτρια πλευρά σε ελεύθερο μετατρέψιμο νόμισμα αμοιβαία αποδεκτό.

6. Και τα δύο Μέρη θα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια που θα συμβάλει στην ομαλή και εύρυθμη εφαρμογή όλων των σημείων της επιστολής αυτής.

Οποιοδήποτε πρόβλημα προκύψει από την εφαρμογή των ανωτέρω όρων και διατάξεων θα επιλυθεί με φιλικές διαβουλεύσεις των δύο Συμβαλλόμενων Μερών.

7. Μέσα σ' ένα μήνα από την ημερομηνία ανταλλαγής της παρούσας επιστολής, η Τράπεζα της Ελλάδος και η Τράπεζα της Κίνας θα συμφωνήσουν για την κατάλληλη διαδικασία για την εφαρμογή της επιστολής αυτής.

Παρακαλώ να επιβεβαιώσετε το περιεχόμενο της παρούσας επιστολής».

Σε απάντηση έχω την τιμή να επιβεβαιώσω το περιεχόμενο της ανωτέρω επιστολής.

Δράττομαι της ευκαιρίας να σας εκφράσω, Κε Επιτετραμμένε, τη διαβεβαίωση της πλέον διακεκριμένης εκτιμήσεώς μου.

LI SHUDE
Διευθυντής του Τρίτου Γραφείου
του Υπουργείου Εξωτ. Εμπορίου
της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας

Κον Σπυρίδωνα Μόρμορη,
Επιτετραμένον της Ελληνικής
Δημοκρατίας στην Κίνα

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 14 Ιουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ — **ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΜΠΟΡΙΟΥ — **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 16 Ιουνίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ